

Vint-i-cinc anys

Ara compleixen vint-i-cinc anys l'IES Santiago Sobrequés de Girona i el CEIP Dr. Sobrequés de Bescanó. L'IES començarà els actes commemoratius el 28 d'aquest mes de gener, amb la presentació del programa d'activitats que culminaran en una festa a finals de maig. Podeu consultar la seva web: <http://www.iessobreques.org>

L'escola de Bescanó va iniciar aquesta celebració, que du a terme juntament amb l'Ajuntament i l'AMPA, el diumenge 19 de desembre passat, amb un homenatge a tots els mestres que hi han treballat. L'Ajuntament els hi va concedir la Placa de la Vila, màxima distinció que el poble atorga a aquelles persones per la seva trajectòria i dedicació, també els va obsequiar amb una petita reproducció de l'escultor Fidel Aguilar. Amb la commemoració, tenen previst publicar un llibre, organitzar una exposició, fer un muntatge audiovisual i un mural/mosaic, a més d'una festa de cloenda dels actes cap a final de curs. Podeu consultar la seva web: <http://www.xtec.es/centres/b7000408/25aniversari/25aniversari.htm>

«Els llibres, els nostres amics»

L'associació Amics de la UNESCO de Girona convoca el seu desè Concurs artístic i literari amb el tema «Els llibres, els nostres amics». S'hi pot participar a través de cinc modalitats: punt de llibre amb eslògan, dibuix, carta, fotografia i narració. La data límit per presentar els treballs és el 14 de febrer, i el lliurament de guardons es farà el divendres 8 d'abril. Trobareu les bases de la convocatòria a totes les escoles. També les podeu demanar directament a l'associació o al CRP del Gironès.

«El sarcòfag»

El divendres 10 de desembre va tenir lloc al Museu d'Art de Girona (Md'A) la presentació del conte *El Sarcòfag*, inspirat en el sarcòfag del cavaller Jofre Gilabert de Cruïlles, que s'exposa al Md'A. El seu autor, Joaquim Carbó, va explicar als 230 nens i nenes de diferents escoles gironines (Bruguera, Cassià Costal, Sta. Eugènia i Bell-lloc del Pla) perquè el va triar per escriure una història. La narradora Sessi Sitjà va explicar el conte i l'il·lustrador, Ignasi Blanch, el va il·lustrar. L'acte va ser valorat molt positivament tant pels mestres com pels alumnes. Aquest és el tercer volum de la col·lecció *Amb ulls de conte*. Tots els contes tenen com a protagonista una obra del Md'A i inclouen suggeriments didàctics.

XIII Jornada del CEM

«La responsabilitat educativa de la família»

Les famílies van canviant; el que no canvia és l'essència educativa que tenen vers els seus membres. Els models, les maneres de fer, s'aprenen com a estils de vida i com a sistemes pràctics de resolució de problemes. Sense models totes les maneres de fer semblen igualment legítimes, al marge de les seves conseqüències pràctiques.

De quina manera es desenvolupa aquesta tasca? Quines necessitats es prioritzen? Amb qui es comparteix? On i en quins moments?

La jornada de treball s'adreça a pares i mares d'alumnes, a alumnes, a professionals de l'educació i, en general, a totes aquelles persones que estiguin interessades a reflexionar sobre el paper que exerceix la família en l'educació.

El programa de la Jornada que tindrà lloc el dia 5 de febrer al CC La Mercè, és:

9.30 h. Presentació a càrrec de la presidenta del Consell Escolar Municipal - Consell Municipal d'Educació de Girona.

10 h. Conferència marc: «El compromís educatiu de la família en l'educació dels infants i els joves», a càrrec de Carles Parellada Enrich de la Universitat Autònoma de Barcelona.

«Algunes reflexions per aclarir neguits i recuperar els propis recursos, així com l'esperança i la confiança necessàries per afrontar els reptes que tenim al davant a causa dels importants canvis que s'estan produint en el context familiar i social al llarg d'aquests darrers anys»

11.45 h. Esmorzar

Tallers (en la inscripció cal especificar en quin dels tres tallers es vol participar)

Taller 1: Família i escola, a càrrec de Rosa M. Terradellas, pedagoga, professora de la UdG.

Taller 2: Família i lleure, a càrrec de Glòria Muñoz, pedagoga, directora de l'Escola Galligants.

Taller 3: Família i vida quotidiana, a càrrec de Pep Freixa, psicòleg, professor de la UdG.

Fem el fanalet per anar a esperar els reis

La Caseta de la Devesa - Centre d'Educació Ambiental i Recursos Educatius de la Ciutat de l'Ajuntament de Girona i Manades de Girona, amb el patrocini d'Hipercom i Tiendas El Corte Inglés, organitzen el XI concurs FEM EL FANALET PER ANAR A ESPERAR ELS REIS, amb els objectius de:

- Conèixer i fomentar la tradició d'anar a esperar els Reis.
 - Participar activament en les festes i tradicions de la ciutat.
 - Memoritzar la cançó d'anar a esperar els Reis.
 - Tenir destresa en la manipulació de determinats materials.
 - Apreciar els treballs propis i els dels companys.
- La participació ha sigut de: 12 centres, 60 grups/classe i 1.395 nens i nenes. Relació de premis:

CATEGORIA A (P3 i P4 d'Educació Infantil)

PREMI	ESCOLA
1r	Dalmau Carles (P4)
2n	Palau
2n	Bruguera (P3 i P4)
3r	Santa Eugènia (P3 i P4)
3r	Escola Bell-lloc del Pla (P4)
3r	Escola Les Alzines (P3)

CATEGORIA B (P5 d'Educació Infantil i 1r d'Educació Primària)

PREMI	ESCOLA
1r	Font de l'Abella
2n	Vila-roja (P5 i 1r)
2n	Taialà (P5)
3r	Migdia (P5 i 1r)
3r	Santa Eugènia (P5)
3r	Escola Sagrada Família (1r)

MENCIONS ESPECIALS PER A LES ESCOLES

PREMI	ESCOLA
1r	Dalmau Carles
2n	Verd
2n	Taialà

EL FANALET

Núm. 32 - Gener 2005

LA REVISTA DE L'ESCOLA PÚBLICA DE GIRONA (a partir del projecte de Joan Corney i Dolors Reig)

Edició:

Col·legis públics: Annexa, Bruguera, Cassià Costal, Dalmau Carles, Migdia, Montfalgars, Montjuïc, Palau, Pla de Girona, Verd.

Redacció:

Els equips de redacció de les revistes escolars: Petjades, Doll, Els quatre fulls, La xinxeta, Super-Rosso, La veu de Palau, Trevol, Els fulls del Verd.

Coordinació:

Dolors Reig i Puri Molina, CRP del Gironès. Tel. 972 48 31 70 a/e: crp-girones@serveis.xtec.es

Col·laboració:

Ajuntament de Girona, Serveis Territorials a Girona del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, Diputació de Girona.

Impressió:

Marques Tallers Gràfics S.L. DL: GI-674-88

L'esport, un mitjà educatiu

Feia poc que havíem començat el curs escolar quan el Fòrum de les Cultures 2004 va tancar les seves portes. Tot i tenir-lo a cent quilòmetres de distància, qui més qui menys hi va anar, hi va participar, el va visitar. Cadascú en guarda, segurament, un record ben especial, però el més important seria haver captat i mantenir l'esperit amb què va néixer el Fòrum. L'esperit de la trobada, de l'intercanvi, del diàleg, de la participació, de la comunicació... entre persones, i entre col·lectius.

Amb aquest esperit convertit en objectiu renovat, la Revista de l'Escola Pública de Girona, El Tarlà, el mes d'octubre va engegar els motors que han fet possible trobar-nos ara. Alumnes nous, canvis en l'equip de

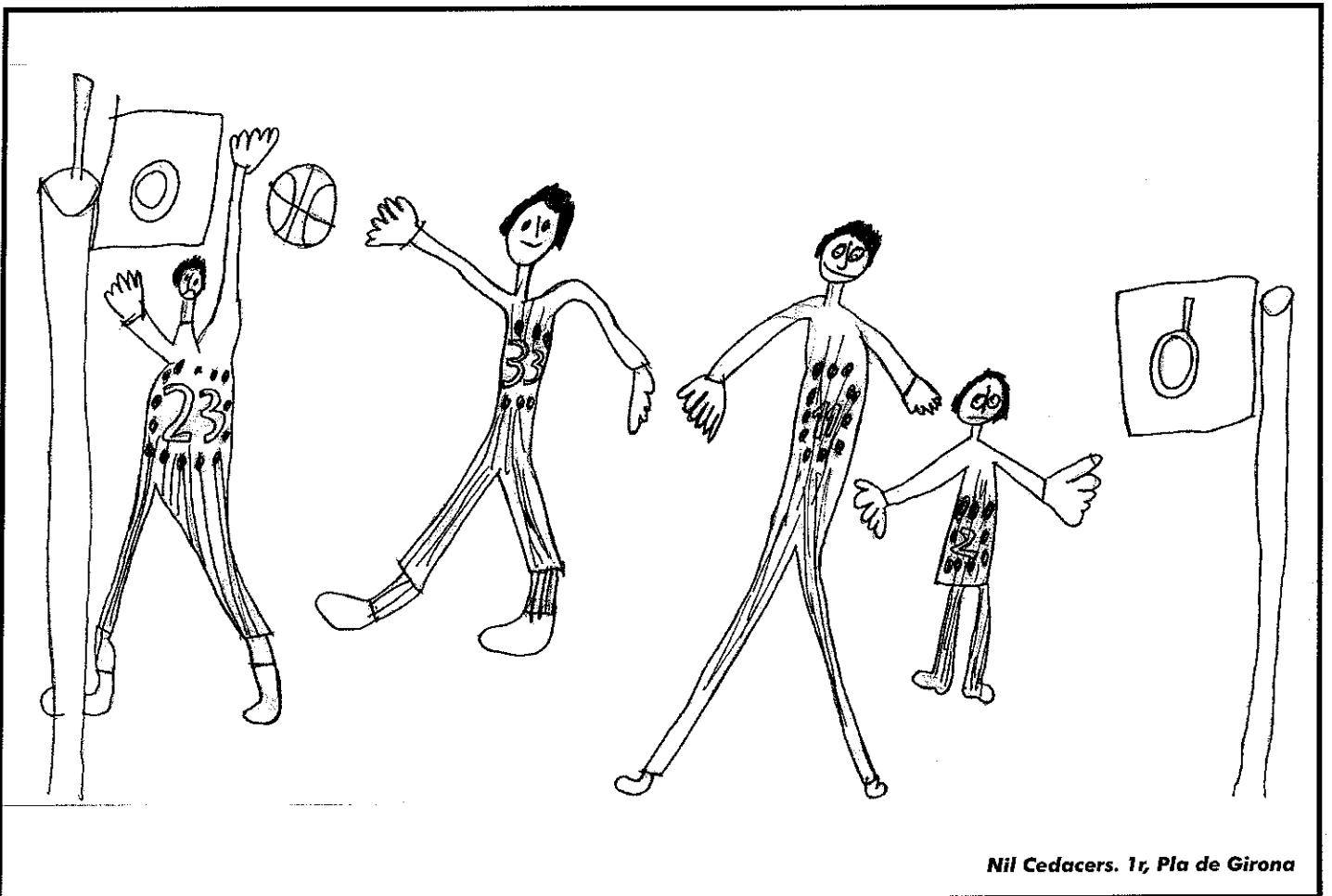
professorat i una altra escola per a les nostres sessions de treball quinzenals. L'escola Migdia ha celebrat els seus vint-i-cinc anys de vida i s'ha quedat petita. Des d'aquí els donem les gràcies per haver-nos acollit durant quatre llargs anys i agraïm al Pla de Girona, el fet d'haver-nos obert les portes.

I bé, quan passeu pàgina veureu que aquest exemplar és gairebé tot dedicat a l'esport. L'estiu passat hi va haver els Jocs Olímpics a Atenes, el 2004 ha estat l'any europeu dedicat a l'esport i el 2005, continua sent-ho però a nivell internacional. I també ens hem volgut centrar en l'esport perquè fent un repàs a les activitats de les escoles hem vist que hi és molt present, sobretot, el bàsquet, el futbol

i la natació; molts alumnes participen a l'escola esportiva que ofereix l'Ajuntament; alguns van a patinatge o tennis, la majoria van a esquiar els caps de setmana, ... És a dir que l'esport ocupa un lloc important dins la vida dels nens i nenes, i nois i noies.

La paraula Esport comença amb la lletra E, una E que serveix també per iniciar la paraula Educació. Els dos anys, tant l'europeu com l'internacional, pretenen que esport i educació vagin de bracet. I nosaltres creiem que és una bona idea, per això des d'un mitjà escolar com és aquesta revista ens adherim a la iniciativa i us proposem estar en forma permanentment.

Bon Any 2005!

Escola de natura de Banyoles

Els nens i nenes de cicle mitjà del Pla de Girona, vam anar d'excursió a Banyoles al Pla de l'Estany.

A l'Escola de Natura, vam aprendre moltes coses. Ens van ensenyar com es forma un llac, gràcies a un riu subterrani anomenat aqüífer. N'hi ha un que porta aigua del riu Fluvià a l'Estany de Banyoles.

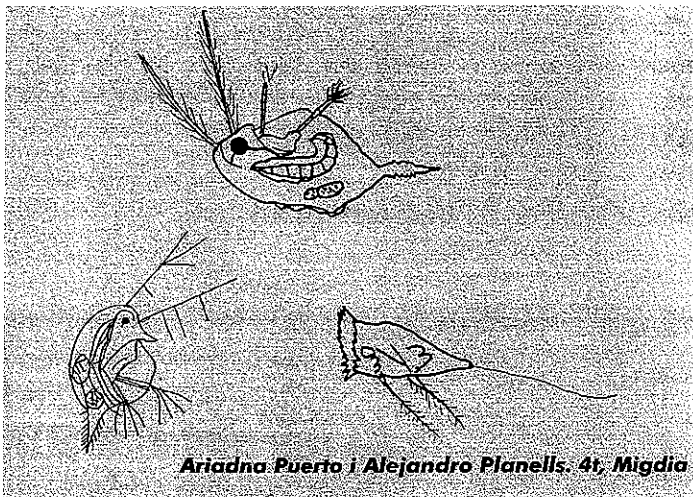
Vàrem estudiar la vegetació de ribera, on hi ha arbres com el salze, el freixe i el pollancre. Una planta perillosa és la mansega, perquè si l'agafes malament et pots tallar, ja que té les fulles llargues i acabades en forma de serra. La balca és molt maca, perquè té una flor marró, com un «puro».

A l'estany vam veure que hi viuen molts animals: gavines, que embruten l'estany, lídrigues que es mengen tots els animals, hi ha ànecs coll-verd, polles d'aigua, molts sabaters... També hi ha uns crancs carnívors que els ha tirat la gent a l'estany, són americans i s'ho mengen tot.

Després, en un laboratori, vam poder observar al microscopi una gota d'aigua, vam veure plàncton, que el vam pescar amb una xarxa especial i amb un comptagotes ho posàvem en un vidre. Vam veure el rat-buf, la puça d'aigua, escarabats, larves de mosca, libèl·lules, algues, sals minerals, etc.

Ens ho vam passar molt bé.

Alberto Salas, Daniel Molina, Ismael Fernández i Janire Sanz
4t, Pla de Girona

Ariadna Puerto i Alejandro Planells. 4t, Migdia

L'Atleta: L'escultura apadrinada

El dijous 4 de novembre les dues representants de l'escola Pla de Girona vam anar a fer una petita xerrada sobre l'Atleta, la nostra escultura apadrinada, al casal d'avis del barri de Montilivi.

El primer torn de paraula va ser per als representants de la UNESCO, l'associació que col·labora a tenir cura de l'Atleta. L'encarregada de fer l'explicació va ser la senyora Dolors Reig.

Després va ser el nostre torn, era hora que llegíssim les nostres redaccions sobre la nostra magnífica escultura, l'Atleta.

Quan vàrem acabar de llegir el torn de paraula va ser per l'escultora de l'Atleta, la Sra. Ció Abellí.

Ella va opinar sobre les nostres redaccions. Li varen agradar molt. També va fer comentaris sobre el que ella creia i veia de la seva escultura.

Ja sabíem força coses sobre l'Atleta, però la Ció Abellí ens en va explicar un munt més. Quan va acabar de crear l'Atleta, per poder emportar-se-la cap al GEIEG li van haver de tallar les cames i els braços.

Durant aquest acte organitzat per la UNESCO se celebraven diferents aniversaris d'escultures com: «La Copa» feta per Ricard Giral, «A Europa», feta per Andreu Alfaro, «Incineradora i mural» fet per Domènec Fita, «Relotge de Sol» feta per Josep Duixans, «El Picapedrer», «Forjat», «Mediterrània» i finalment «Naixement de la vida arbre». De totes aquestes escultures van passar unes diapositives.

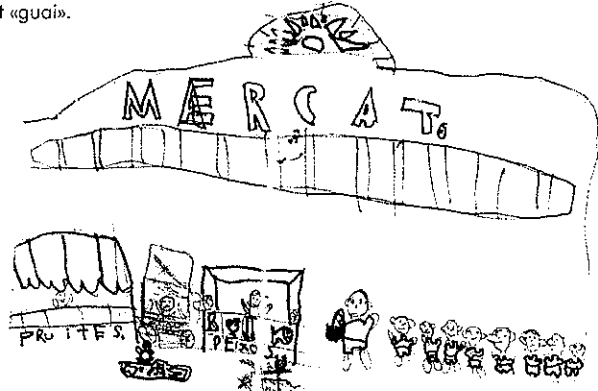
Després de conèixer i parlar amb la Sra. Ció Abellí i d'haver après moltes coses de la nostra escultura vam marxar cofoies i felices cap a casa.

Ariadna Pla. 6è, Pla de Girona

Estudi al Mercat Municipal

Vaig anar al mercat amb el meu grup de Projectes. El meu grup buscava les fruites. Vam passar per tot el mercat, per dins i per fora i vam comprar moltes coses i m'ho vaig passar molt bé. De passada vaig conèixer el mercat i vaig aprendre moltes coses amb els meus amics i el meu professor. Tothom s'ho va passar molt bé.

A la tarda, amb tots els grups, vam fer una exposició al passadís de l'escola amb totes les coses que vam comprar al mercat. Tot el que vam posar i fer era molt «guai».

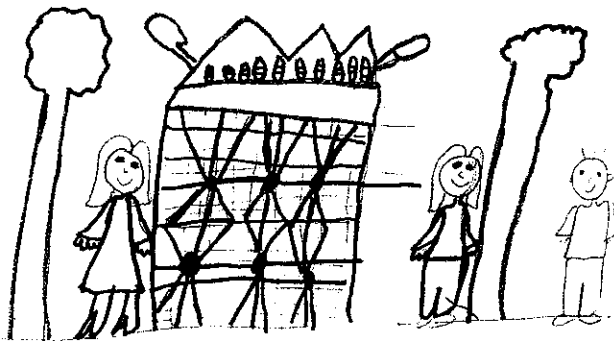

Pau Blanch. 2n, Annexa

La «Fundación Amor» de San Salvador

La senyoreta Mònica d'Anglès ens va explicar la seva experiència a El Salvador. Ajudava a nens i nenes necessitats. Repassant les feines d'escola, fent treballs manuals, preparant jocs, fent sortides...

Aquests nens i nenes també aconseguien un menjar al dia: «tortitas» amb llegums.

Ariadna Casas. 2n, Annexa

Trobada esportiva

El primer divendres de novembre ens vam trobar unes quantes escoles de Girona al Pavelló de Palau per celebrar l'Any Internacional de l'Esport. Ens vam reunir els CEIP Verd, Annexa, Eiximenis i el Bruguera. En arribar vam esmorzar i descansar una mica perquè havíem fet una llarga caminada.

Després ens vam dividir en grups de nens i nenes barrejats de les diferents escoles i vam començar les nostres activitats. Érem 14 grups de 8 persones. De cada grup hi havia dos o tres nens i nenes de cada escola. Com que eren set esports: hoquei, futbol, palomato, bàsquet, el joc de matar, volei i handbol i cadascun durava mitja hora, al matí només vam fer cinc esports, els que ens tocaven. Quan vam acabar els esports, vam fer el descans de l'hora de dinar entre la una i les tres, però abans de començar els dos esports que ens quedaven vam anar a jugar en un parc que hi havia allà a prop. Per finalitzar vam anar al pavelló a fer els partits i en acabar ens vam despedir i cada escola se'n va anar pel seu compte, això sí, caminant.

Va ser un dia molt especial, a més a més de la caminada i l'esport que vam fer, vam poder conèixer nens i nenes d'altres escoles i divertir-nos junts. Potser ens trobarem el curs vinent a l'institut!

Anna Parra. 6è, Bruguera

Un jugador del «CB Casademont-Girona» al Bruguera

Una tarda, va venir a la nostra escola en Pere Capdevila, jugador del «CB Casademont-Girona». És molt simpàtic i ens va explicar moltes coses de la seva vida i del bàsquet.

En Pere és de Barcelona, té 31 anys, medeix 1,98 d'alçada, pesa 91 Kg i fa un 48 de peu.

Quan era petit no jugava a bàsquet sino a volei, però li agraden els tres esports.

Quan va començar a jugar en un equip professional, els seus pares li van posar com a condició que no deixés els estudis.

Diu que se sent molt còmode al Casademont i els seus companys li caven molt bé. L'entrenador parla més de cinc idiomes: anglès, català, castellà, francès, italià... i que de vegades els hi parla en un o altre.

Ser jugador professional és sacrificat, perquè per exemple, no els deixen anar a esquiar, i han de seguir una alimentació a base de verdures, pasta, fruits secs... Abans de començar un partit sempre està nerviós i no li agrada gaire quan juguen en camp contrari i animen a l'altre equip.

Diu que no té pensat de deixar el bàsquet, però la majoria es jubilen als 30 o 35 anys. Té xicoteta i quan plegui es dedicarà a estudiar, a fer d'entrenador o als negocis.

En Pere no és dels més alts de l'equip, però creu que per ser escorta és massa alt i per ser aler és massa baixet.

El que sí ens ha donat la impressió que és una gran persona. Gràcies, Pere.

Anna Parra i Cristina Roca. 6è, Bruguera

Tautavel

El dijous 18 de novembre, les dues classes de 4t., vam anar a França, a veure la Cova de l'Aragó, les Gorgues dels Gouleyrous del riu Verdoube, Vinagrau, Tautavel...

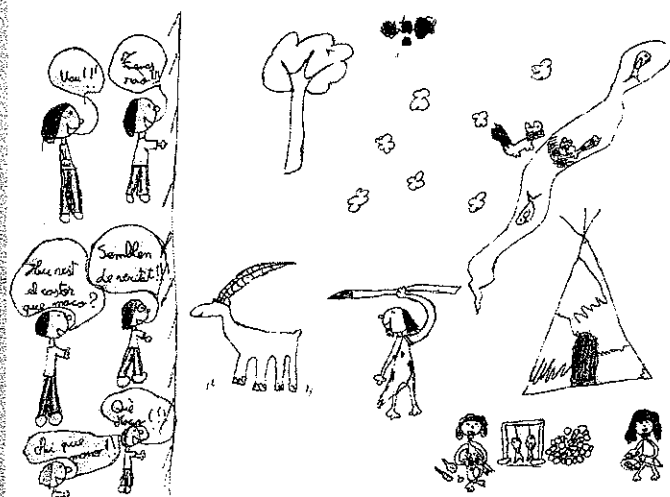
A l'autocar en vaig marejar una mica però de seguida vam arribar. Després de caminar una estoneta vam veure un riu preciós que es diu Verdoube, tan maco que ens hi vam quedar a esmorzar. Allà també, a part d'un lloc preciós, hi tocava el sol i un aire fresquet a la cara. S'hi estava molt i molt bé! Vam jugar a tirar pedres al riu... Al cap d'una estona de caminar i enfilarnos per la muntanya vam arribar a dalt a la Cova de l'Aragó, on s'hi va trobar «l'Home de Tautavel» a 2 quilòmetres de la vila que porta el seu nom. Llàstima que no poguéssim entrar a dins perquè feien excavacions, però ens vam seure a terra i ens van explicar la vida, costums, estris... dels homes primitius en general. Ens ho vam passar molt bé perquè miràvem el paisatge: muntanyes, valls, rius, gorgues, camps de vinyes, prats, boscos... i tots els colors de la tardor.

Després quan ja tornàvem cap a baix vam reliscar amb les roques i havíem d'anar amb compte. En arribar tothom tenia molta gana i vam preparar tot el necessari per fer un aperitiu compartit, solidari (estovalles que eren una gran senyera, tot el menjar que havíem portat...) i vam formar una gran rotllana de bons amics.

Al cap d'una estona, després de l'aperitiu i de dinar, vam anar a l'autobús i cap al Museu de Prehistòria: reconstrucció de la cova, homes i animals prehistòrics, diorames, projeccions, figures de cera, restes d'ossos humans i d'animals, esquelets, estris de caça... a vegades feia una mica de por. Els mestres i les guies que ens acompanyaven ens ho van explicar tot molt i molt bé.

I després, en acabar, a l'autobús i cap a Girona falta gent! Va ser una excursió fantàstica!

Queralt Soler. 4t, Migdia

Marta Vila. 4t, Migdia

Visita a la biblioteca Salvador Allende

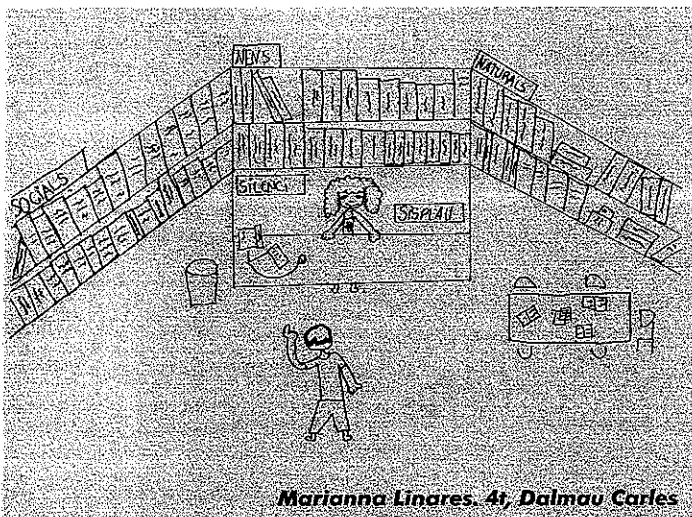
A la biblioteca les coses estan ordenades d'una manera determinada.

Com s'ordenen: es poden ordenar per color, número, autor o lletra. Per color s'ordenen els llibres des dels que no saben llegir fins als que llegeixen molts llibres al mateix temps. Per número s'ordenen així: les bibliotecàries posen números a cada llibre, als més petits els posen números com 1, 2, 3... i als que són grans els posen números com 135, 136, 137...

Per autor el que comença per «a» el posem amb els altres llibres que l'autor comenci per la lletra «a», perquè la primera lletra de l'abecedari és la «a». I així amb les altres lletres.

Com es busquen: es poden buscar de dues maneres. Amb l'ordinador o amb les bibliotecàries. Amb l'ordinador es busca per títol, autor, tema... i amb les bibliotecàries simplement es demana la informació que es necessita i elles ens donen varies alternatives del que busquem.

Les biblioteques són llocs on s'acumula informació per llibres, treballs... que estan disponibles per a totes les persones que ho necessitin.

Marianna Linares. 4t, Dalmau Carles

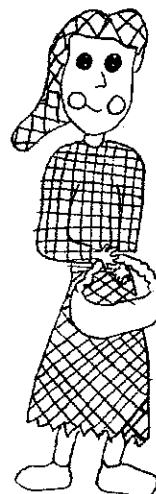
La castanyada

El 29 d'octubre al nostre col·legi, Josep Dalmau i Carles vam celebrar la Castanyada. Primer vam fer les paperines amb paper de diari a cada classe per posar-hi les castanyes.

A dos quarts de quatre tots els nens de l'escola vam baixar al pati i vam seure en una rotllana a la pista. Quan tothom va estar al seu lloc, vam cantar cançons típiques d'aquest temps de l'any i cada curs va recitar un poema.

A continuació la castanyera ens va repartir castanyes que portava dins el cistell. Per acabar les nenes de 6è vam ballar un ball per a la resta dels nens de l'escola i vam anar a jugar.

**Nàdia Cadena i Árpád Gergely
6è, Dalmau Carles**

Excursió al Montseny

Quan vam arribar a l'escola tothom ja estava preparat per l'excursió al Montseny. L'autobús va tardar una mica, però finalment ja hi va ser, i com que sabia que era una mica lluny, vaig agafar la meua miniradio per entretenir-me.

En arribar a prop, pels vidres de l'autobús ja es podia veure el Matagalls, el Turó de l'Home i les Agudes. Finalment vam aparcar a Santa Fe del Montseny. Hi feia un fred que pelava!

Vam conèixer els nostres guies: en Joan i l'Ernest. A continuació vam esmorzar. Després ens van donar una carpeta, un bolígraf i un bloc. L'Ernest ens va explicar una mica com era el Montseny (formació, muntanyes, flora, fauna, població...) i per aclarir més bé les coses vam veure un vídeo molt interessant. En acabar, vam fer un llarg recorregut pel Montseny i els guies ens anaven explicant els noms dels arbres, arbustos, plantes... les seves característiques principals...

Després de fer aquest feixuc recorregut, vam tornar a pujar a l'autobús i vam anar a veure el començament del riu Tordera. Tothom es va sorprendre perquè aquest només era una font que no parava de rajar aigua. Vam girar volta i cap a l'autobús altra vegada.

Ja passaven les dues de la tarda quan vam arribar a Arbúcies, el poble on anàvem a dinar. Jo portava un entrepò de truita francesa i me'l vaig menjar en un obrir i tancar d'ulls. No vaig beure ni una gota d'aigua. Després de menjar-ho tot, vaig aprofitar l'estona que teníem, jugant amb els meus amics. A continuació vam anar al museu i allà vam veure un vídeo relacionat amb les llegendes del Montseny. Quan va acabar vam veure un munt de coses que es feien servir fa molts i molts anys enrere (estris, robes, eines...)

I en acabar de veure-ho tot, vam pujar a l'autobús de tornada a casa.

Va ser una excursió molt interessant!!

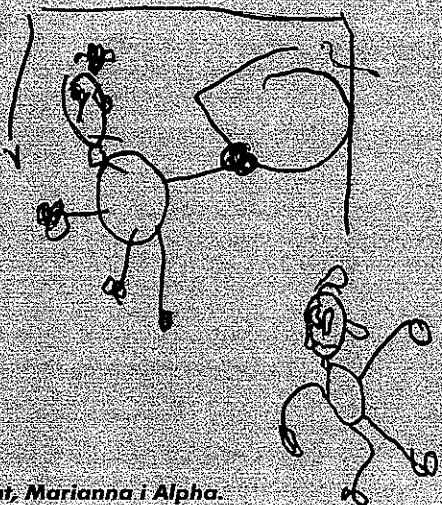
Sergi Lagresa. 5è, Migdia

Dia de l'esport

El divendres 5 de novembre vam celebrar a l'escola el dia de l'esport. Els dies anteriors havíem preparat unes pancartes amb uns temes que ens feien pensar en els aspectes més importants de l'esport: esforç, superació, participació, oci, educació, solidaritat, disciplina, diversió... I les vam penjar a la tanca del pati. Després del pati vam baixar les cadires de les classes i les disposàrem en rotllana per jugar al joc de la cadira. Cada curs voltava entorn les seves cadires i sempre hi havia algú que es quedava sense seure. Sonava una música marxosa i tots estàvem molt contents participant. La senyoreta d'educació física donava les instruccions i nosaltres vinga a donar voltes de diferents maneres: a peu coix, de puntetes, mans als genolls, mans als turmells, de cul, de cranc, enrere, a saltirons... I tot al ritme de cançons molt mogudes. L'estona ens va passar molt animada, i tots i totes vam gaudir molt, i encara que alguns suaven els seus ulls brillaven d'alegria. Aquesta forma de recordar l'esport ens va alegrar molt i penso que s'haurien de fer més sovint activitats com aquesta, amb els nens i nenes de l'escola.

Sergi González. 6è, Montfalgars

Al pati juguem a futbol i ens ho passem molt bé!

Juan Cruz, Marc Prat, Marianna i Alpha. Palau

Olot, la comarca dels volcans

El passat dia 27 d'octubre els nens i nenes de 5è vam anar a Olot a visitar el volcà Croscat. Vam entrar al parc natural de la Garrotxa i tot caminant anàvem observant la vegetació i el paisatge. Quan vam veure el volcà vam quedar impressionats per la tonalitat de colors de les gredes i per la gran dimensió del volcà.

La monitora ens va explicar que actualment estava protegit però que abans les excavadores troien la terra del volcà per la construcció.

Al migdia vam visitar el museu volcànic d'Olot on ens varen projectar un audiovisual sobre els terratrèmols que havia patit la ciutat d'Olot durant la seva història. El més impactant va ser quan el terra es va començar a moure simulant un terratrèmol.

Vam dinar als jardins i després vam anar a la Fageda d'en Jordà, on ens van explicar les característiques de la Fageda.

Andrea Justicia. 5è, Montfalgars

Visitem el Camp Nou

L'any passat vam anar a Barcelona d'excursió. El primer que vam fer, va ser visitar el Camp Nou. Quan ja estàvem dins, un noi molt amable ens va portar als vestidors. Allà ens van deixar posar a dintre al jacuzzi, on feia uns dies s'hi havia relaxat el Brasil. També vam veure on els hi fan els massatges, les dutxes i els armariets que tenen els jugadors.

El guia era molt divertit i feia moltes bromes; una d'aquestes va ser la de, quan venia el Madrid, hi havia aigua freda a les dutxes.

Vam passar per davant d'una capella on hi podien resar, una sala on hi feien les entrevistes...

Més tard vam anar caminant fins el camp. Un cop dins, ens van deixar seure a les banquetes i ens van fer imaginar que el Barça marcava; llavors va ser quan vam començar a cridar:

Goool, goool!!!!!!

Seguidament vam entrar al museu, on hi havia fotografies signades, alguna estàtua de cera, banderes i tantes copes! Però eren les del Barça B.

Finalment, vam poder anar a la Masia on els jugadors hi estaven entrenant. Allà vam veure en Puyol i l'entrenador que ens va saludar!

Va ser una sortida esplèndida!

Irene Vila i Blanca Lorman. 6è, Verd

Quina excursió!!!

Sabeu on vam anar la classe de cinquè? Què digueu? A Barcelona? No!!! A Figueres amb els nostres companys de sisè!

Primer de tot us explicaré... ah sí!! Que anàrem en tren!!! Era la primera vegada que fèiem una excursió així, en tren, des que som a l'escola!!

A l'estació ens donaren el tiquet. Semblava el dels cinemes Albéniz!

Pip, pip, pip!!! Ja arriba aquella màquina tan llarga!! Pujàrem i, des de la finestra, es veia la via que semblava una serp que ens guiava i contemplàvem un paisatge ben bonic. Ens feia tanta il·lusió a tots!

Esmorzàrem a la plaça de l'estació i després... cap el museu Dalí!! Va ser molt divertit. Vam tenir una guia, la Flor, que ens va fer una gimcana: havíem de trobar coses que havia fet el pintor: quadres, escultures, autoretrats... Era un treball-joc col·lectiu. Cada grup tenia un color diferent. A mi em va tocar el blau. Una vegada endevinades totes les proves quedava completat una mena de puzzle sobre Dalí.

També ens va impressionar anar a fora al pati; tot eren escultures i pintures. Un altre lloc meravellós fou una sala on sembla que una girafa et pica l'ullet. Ens va semblar un museu diferent de tots els que havíem visitat altres vegades. Un museu especial.

Aprenguérem moltes coses! Ara sabem molt bé tota la seva vida, els seus menjars preferits, les seves manies... Va ser fantàstic!

Lavors anàrem al Museu de la Juguina. Ens ho vam passar d'allò més bé! Hi havia tantes coses! Fins i tot la cuina d'en Ferran Adrià, cartes, pilotes, cotxes... Vam fer la xerrada amb un ninot anomenat Mike Mouse i tot seguit ens passaren una pel·lícula força interessant: dos germans entren en la fantasia dels llibres i passen aventures.

Quan sortíem del museu teníem tanta gana, que ens hauríem menjat els aparadors de totes les pastisseries! Vam anar al parc a dinar i vam poder jugar una estona.

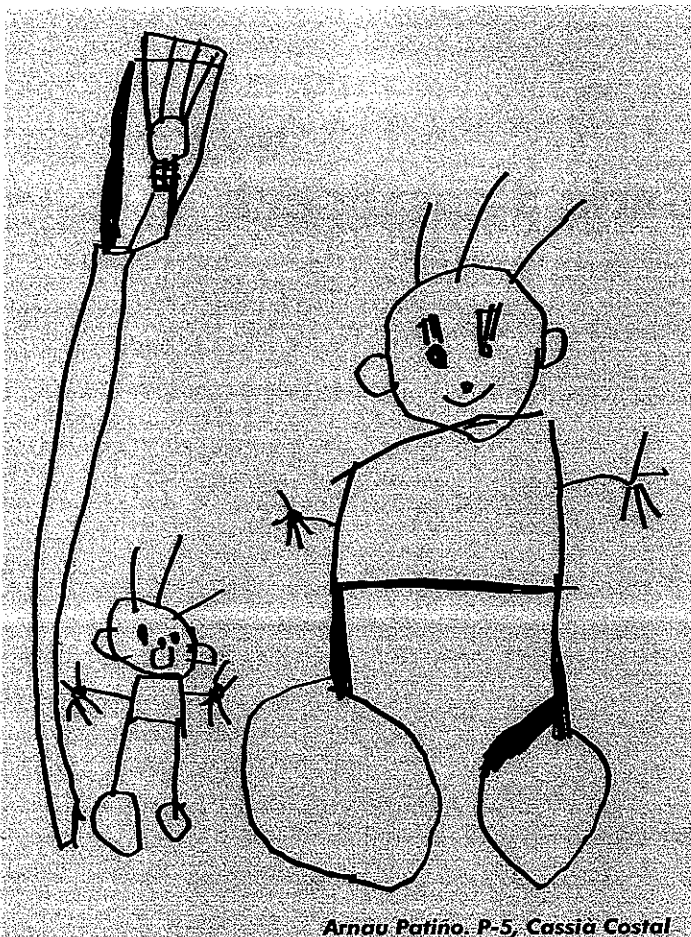
Cap a les quatre baixàrem a visitar l'escultura dedicada a en Josep Pla que hi ha en una plaça i també l'estàtua a Narcís Monturiol, inventor del submarí. En acabar aquestes visites anàrem de nou cap a l'estació per agafar el tren i tornar cap a Girona.

Va ser un dia molt bonic, divertit i diferent!. El recordarem sempre!

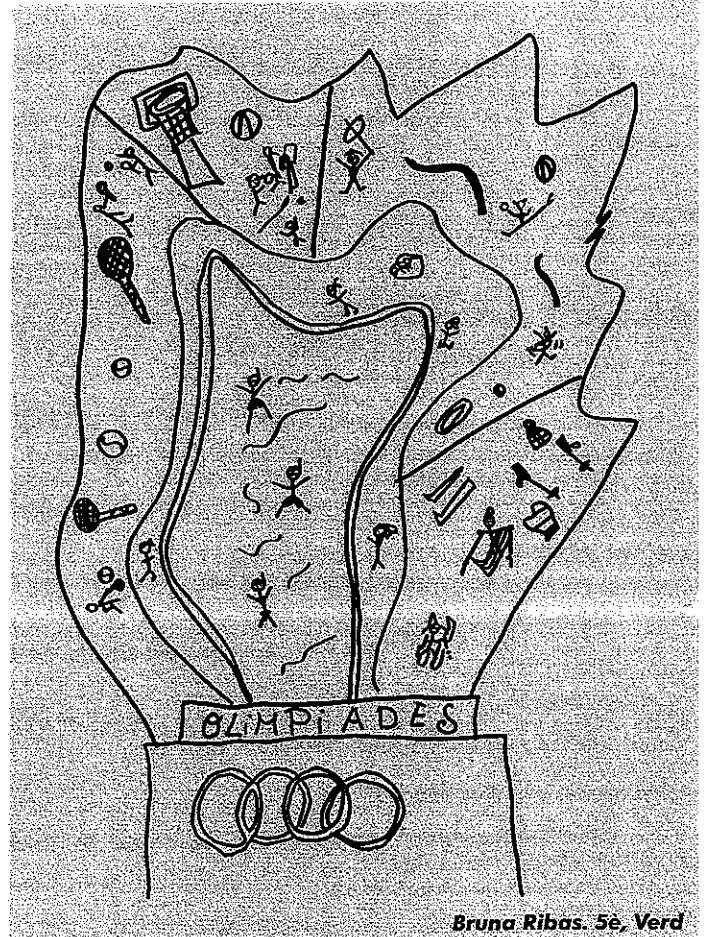
Carlota Fortià i Bruna Ribas. 5è, Verd

Maite Escribano. 5è, Cassià Costal

Arnau Patiño. P-5, Cassià Costal

Bruna Ribas. 5è, Verd

Cartes a l'Alcalde

Benvolguda senyora Anna Pagans,
M'adrecço a vostè perquè li vull fer una petició que demanem molts nens i nenes de tot Girona.
Es això: tothom sap que fer esport és molt, molt bo per la salut i més, tant en nosaltres com en gent gran. Per fer esport, és clar que es necessita un establiment, com podria ser una pista d'atletisme. Desafortunadament aquí, en una ciutat com Girona, només hi ha una pista d'atletisme (la del GEiEG) que és privada i per tant no està a l'abast de tothom. Per aquest motiu ens hem decidit fer-li aquesta proposta demanant que es construeixi un recinte públic d'esport, com podria ser la piscina de Palau, o la de la Devesa, però en aquest cas li demanem un estadi d'atletisme o gimnàs públic.
Tots i totes li agrairíem que intentés finançar l'esport i que acceptés la nostra proposta.
Gràcies per prestar-nos atenció,

Marina Vaquero. 6è, Pla de Girona

Benvolguda Sra. Alcaldessa de Girona,
M'agradaria fer-li arribar aquestes quatre ratlles perquè d'alguna manera pogués ser de molta utilitat en un futur, que em sembla força proper.
Em refereixo a la planificació urbanística de l'entorn del col·legi Montfalgars. Segons hem sentit ja està posant-se en marxa la urbanització de la zona de contacte entre els municipis de Girona i Salt que és on està situada la nostra escola i això suposarà la construcció de nous carrers, vials, pisos i altres edificis de serveis diversos... que ens canviaran tot l'entorn. Aquesta informació va sortir arran de la posada en funcionament del nou hospital Martí i Julià, relativament a prop del nostre centre.
M'agradaria que pensés en nosaltres (els alumnes i l'escola) quan es projectessin els carrers, les voreres, la circulació... Per exemple, ara mateix juguem al pati però quan una pilota va fora no tenim problemes per recuperar-la i en surten moltes, perquè la tanca és molt baixa. S'hauria de fer una tanca més alta, les voreres amples i carrers de circulació en un sol sentit, i de velocitat molt, molt limitada.
Ja ens aniran sortint més recomanacions, en podem anar parlant.
Li demano que faci el que pugui i crec que ho farà. Moltes gràcies per endavant i visca Girona!
Atentament,

Sergi González. 6è, Montfalgars

Benvolguda Sra. Alcaldessa,
Al nostre col·legi tenim un problema per nosaltres molt important: els dos edificis, el de parvulari i el de primària, estan molt separats, perquè sortosament tenim molt espai de pati i pistes, però els dies de pluja els nens i nenes de parvulari per anar a l'edifici de primària a dinar, a informàtica, a plàstica, al teatre... queden molls com ànecs, encara que els grans els ajudem amb els paraigües. Per tot això li demanaríem que el passadís de formigó que ja ens va construir fa anys l'Ajuntament, a l'estiu, el poguessin cobrir per no mullar-nos i disposar d'un cobert per la pluja, vent, excés de calor, etc...
Esperant que ben aviat pugui fer aquesta actuació al nostre col·legi, rebí una cordial salutació.

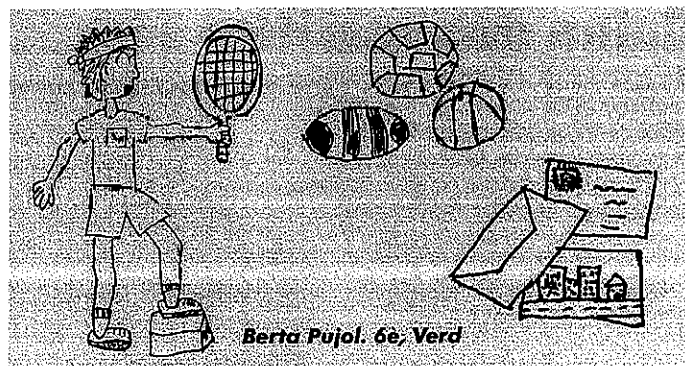
Equip El Tarlà. 6è, Migdia

Sra. Alcaldessa,
M'agradaria que no hi haguessin els estornells a la plaça Poeta Marquina perquè no s'hi pot ni jugar i si aparques el cotxe te'l deixen ben brut de caca i encara que hi tirin petards se'n van per uns moments però després tornen.
Per això li demano que tregui els arbres o bé que els canviï per uns altres.

Eduard Sanhelli. 3r, Verd

Sra. Alcaldessa,
Moltes gràcies per haver posat els dos passos de vianants al Parc Central. Ens van molt bé. Els cotxes respecten força tot i que sempre hi ha alguna excepció, perquè en general funciona estupendament. Moltes gràcies una altra vegada!

Carlota Fortià. 5è, Verd

A Pau Gasol

Et vull felicitar per ser tan bon jugador. A mi m'entren moltes ganes de jugar a bàsquet perquè penso que algun dia també podria arribar tan lluny com tu.
Et dono els meus ànims a tu, Pau, i a tot el teu equip. Intenteu guanyar tots els partits de la NBA!
Ànim Pau Gasol! Vosaltres podeu guanyar!

Cristina Aragon. 5è, Verd

Carta al Sr. Joaquim Bosch

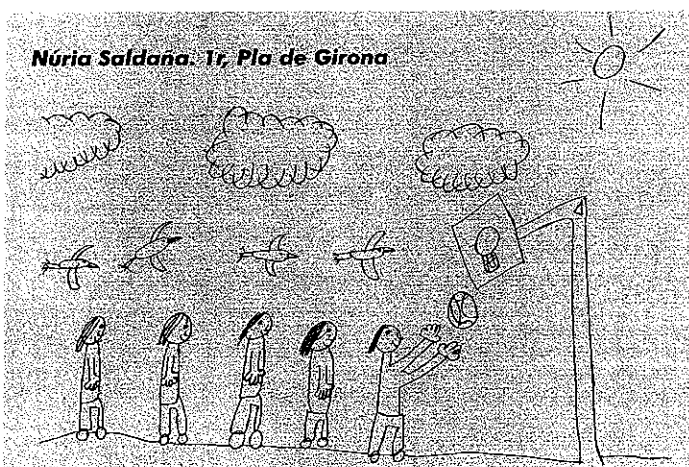
Benvolgut Sr. Joaquim Bosch, Director dels Serveis Territorials del Departament d'Educació:
Els nens i nenes de l'escola Migdia, com ja ho han fet els nostres pares i mares i els mestres, volem demanar-vos que, tan aviat com sigui possible, ens pugui construir un gimnàs cobert en un racó del nostre pati. Molts dies fa fred, plou, massa calor, vent... i ens aniria molt bé aquest gimnàs per fer la classe d'educació física o l'esport extraescolar. També el podríem fer servir els que ens quedem al menjador al migdia, de 12 a 3, que som molts, o en altres estones del dia. Pensem que després d'acabar de celebrar els nostres "25 anys de l'Escola Migdia" ja ens podria tocar aquesta construcció, que tant necessita un col·legi gran com el nostre. Comprenem que s'han de fer més escoles, instituts... treure barracons... però si us plau pensi-hi. Moltes gràcies.
Atentament,

Equip El Tarlà. 6è, Migdia

Carta d'agraïment

Dirigeixo aquesta carta d'agraïment a l'atleta Jordi Mayoral ja que ens va concedir un dels seus moments lliures per fer-li una entrevista. Deu estar molt ocupat, però tot i així li vam poder fer tranquil·lament. Tot i que aquesta entrevista només sortirà en aquesta revista estem molt contents de fer-li a un atleta i esperem que ell n'estigui igual de content que nosaltres.
Moltes gràcies!

Irene Pantrigo. 6è, Pla de Girona

Els barris que configuren la nostra ciutat, compten amb moltes i diverses activitats esportives. Us presentem una mostra. No hi ha cap mena de dubte que la

participació de la ciutadania al voltant dels esports és un fet que ajuda a la convivència i al coneixement, en definitiva a fer ciutat.

Club de bàsquetbol «Institut Vicens Vives»

Al barri del Carme-Vista Alegre l'única entitat esportiva en actiu és el Club de bàsquetbol «Institut Vicens Vives». Vam contactar

Fundació Jaume Vicens Vives
Club de bàsquetbol «Institut Vicens Vives»

amb el senyor Vicenç Segura que és un dels responsables d'aquest club i membre de l'Associació de pares i mares de l'IES Vicens Vives. Cal dir que el seu fill, en Martí, és un dels jugadors de bàsquet i exalumne de la nostra escola. Ens va informar que aquest club és una de les seccions de la Fundació Jaume Vicens Vives. Es va fundar al 2002. El finançament l'aporta la Fundació juntament amb la col·laboració de l'AMPA i les quotes dels jugadors. Els promotors van ser el llavors director senyor Josep Quintanas, el professor del centre senyor Javier Magariños, el senyor Alfred Julve (abans entrenador del Bàsquet Girona) i, per part de l'AMPA, el senyor Ramon Bardés, el fill del qual, l'Artur, és jugador i exalumne de l'Annexa. Com a club no està orientat a socis sinó a practicants del bàsquet. Actualment són gairebé quaranta jugadors, tres entrenadors, set o vuit pares delegats... La característica principal del club és que està obert a l'edat escolar dels jugadors i jugadores. Hi ha jugadors que són d'altres instituts gironins. Pretenen que els jugadors i jugadores aprenguin passant-s'ho bé. El més important és l'amistat. Aquest és el primer any que hi ha tres equips: dos de masculins i un de femení. Les instal·lacions queden curtes i són descobertes, a més de la precarietat de l'enllumenat. Tenen el recurs del gimnàs com a alternativa pels entrenaments. Les categories són dos: infantils (masculí i femení) i cadet. Entrenen els dilluns, dimecres i divendres els infantils i cadet masculins (tres hores i quatre hores i mitja respectivament), i els dimarts i dijous l'infantil femení (tres hores a la tarda). Els colors de l'equipament són, per a la samarreta i el pantaló, el blau amb un viu blanc. Els entrenadors són titulars, sent un d'ells exalumne i estudiant de BAT els altres dos. Un d'ells jugador de La Salle. Com a club la fita que s'han marcat és arribar a cobrir el ventall d'edats de l'Institut. Participen a les categories de promoció provincial i a les edicions de Ludobàsquet. L'aspiració seria disposar d'un poliesportiu cobert, però és una opció complicada. L'alternativa són els locals municipals.

Aleix Tejada, Gerard Alis i Jan Grau. 6è, Annexa

Club de Bàsquet Girona

El Club de Bàsquet Girona va néixer l'any 1962 amb el nom de Club Bàsquet Sant Josep, ja que utilitzava les instal·lacions del centre parroquial que porta aquest nom.

Hem parlat amb el Sr. Ramon Sitjà, responsable de la part administrativa del club i que és una de les persones que millor coneix tot el seu funcionament. Ens va dir que el bàsquet és la seva gran afecció i que el va practicar des dels disset anys.

També va entrenar a molts nens i actualment és un gran seguidor de tots els equips.

El club compta amb 2.500 socis. Per ser-ho han de tenir més de sis anys i pagar una quota anual. Tenen diferents categories de jugadors: juniors, cadets, infantils... repartits en més de vint equips. Alguns jugadors han estat a la lliga nacional.

Els petits entrenen dos dies per setmana des de les 17.30 hores fins a les 19.30 hores i els grans tres dies fins a les deu de la nit.

Tots els equips juguen al mateix pavelló de Sant Josep i el mateix dia. Fan uns vuit partits al matí i tres a la tarda.

Els colors oficials per jugar són el blau i el carbassa que es va estrenar l'any 1962. El Sr. Ramon Sitjà pensa que seria bo millorar les instal·lacions dels vestidors. També ens diu que sempre ha volgut que els nens es diverteixin i estiguin a gust fent bàsquet, que el més important és jugar i no guanyar i que no deixin els seus estudis.

Bruguera

EL GEiEG

El GEiEG (Grup Excursionista i Esportiu Gironí) va ser fundat l'any 1919. Les primeres instal·lacions van ser les de Sant Ponç, després van venir les de Sant Narcís i després les de Palau.

Les persones que es dediquen són unes 50-60 de forma continuada, augmentant-se en èpoques fortes (Nadal, estiu...) ja que es realitzen activitats extraordinàries (parcs infantils, campus, casals...) fins arribar a ser unes 100 persones.

Per poder fer ús de les instal·lacions l'únic requisit és ser soci, i un pot ser soci des que neix. Per fer-se soci cal portar el número del banc, el DNI (si no tens DNI, el dels pares). Per entrar i sortir s'ha de passar el carnet de soci per una banda magnètica, tant per entrar com per sortir; i no hi ha un límit de temps per poder fer ús de les instal·lacions. Com tota associació, entitat... hi ha un reglament i unes normes depenent de l'esport (no anar descalç, portar roba esportiva en les instal·lacions, fer ús del banyador i gorro a la piscina...).

Les instal·lacions de Sant Narcís són 3:

- **Pavelló "Lluís Bachs"**: en aquest pavelló es realitzen les competicions d'hoquei i bàsquet. També hi ha dos gimnasos a dalt (gimnàstica rítmica i gimnàstica artística).
- **Pavelló central**: hi ha la porteria, una pista d'handbol, una pista de bàsquet (que se li diu pou perquè hi és sota de l'edifici) i una pista d'hoquei. També hi ha diferents gimnasos (sales de musculació, classes dirigides...)
- **A l'exterior**: Hi ha dues piscines, una de 25 metres i l'altra més petita; i també hi ha tres pistes de tennis.

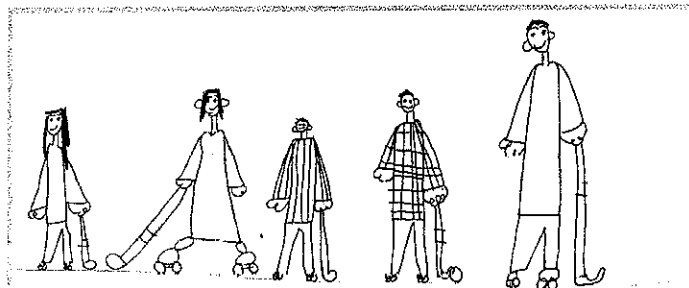
L'horari de les instal·lacions són de 7 del matí fins a les 11 de la nit de dilluns a divendres i dissabtes al matí. Les mancances més grans són les barreres arquitectòniques, ja que és un edifici construït fa molts anys. Hi ha previst fer obres de millora de les instal·lacions (tenen molts anys) i suprimir aquestes barreres. També vol millorar els serveis als socis.

Els esports que es practiquen al GEiEG són: handbol, bàsquet, tennis, hoquei, judo, gimnàstica rítmica i artística, patinatge, natació, waterpolo, squash, atletisme, rugby i boxa. També hi ha activitats dirigides i una secció d'esquí, una de muntanya, una de pesca. També hi ha una escola esportiva on es practica una mica d'aquests esports. Dins de cada esport hi ha representades totes les categories, des de petits fins a grans. Tenen uns 80-90 equips repartits entre els diferents esports i categories. Entrenen, juguen i competeixen tots aquests equips, en les respectives categories i a nivell de Girona, de Catalunya i d'Espanya. En referència a la boxa també han competit a nivell internacional i són campions. Entrenen de dos a cinc dies a la setmana, segons els equips, les categories i les edats. L'escola esportiva entrena 3 dies. Els colors oficials per jugar són el vermell i el blanc.

Tenen un escut, el qual és un romb, al mig hi ha les inicials (GEiEG) i formant el romb el nom de l'associació (Grup Excursionista i Esportiu Gironí). Hi ha vegades que només fan servir les inicials.

Entre les fites importants aconseguides hi ha la Creu Sant Jordi, alguna distinció a nivell de Generalitat i Ajuntament de Girona. A nivell esportiu hi ha dos artistes (Jordi Mayoral i Encarna Granados) que han participat en les Olimpíades.

Anna Maria Castillejo, Pau Montserrat. 5è
Isaac Pita i Walter David. 5è
Anna Palacios i Andreu Cuesta. 6è
Cassia Costal

Pep Vinós. 1r, Pla de Girona

Club de Futbol Parroquial Santa Eugènia

El Club de Futbol Parroquial Sta. Eugènia es va fundar l'any 1982. Aquesta entitat no té socis perquè és una entitat sense ànim de lucre. S'hi dediquen 35 persones entre entrenadors, delegats, directius.

Per entrar cal que els nois tinguin ganes de jugar i aprendre.

Les normes són seguir els horaris d'entrenament i tenir companyerisme. Les instal·lacions són adequades al Futbol 7 i Futbol 11. Per tant, l'esport que fem és el Futbol.

Les categories que hi ha són:

- Infants de 12 a 13 anys
- Alevins de 10 a 11 anys
- Benjamins de 8 a 9 anys
- Pre-benjamins de 5 a 7 anys

En total hi juguen 8 equips, i tots ells participen en lligues.

Els horaris són diferents segons la categoria i els dies que s'hi hagi d'anar. Exemple:

- Infants de 19.30 a 21 hores
- Alevins de 19.30 a 21 hores
- Benjamins de 19.30 a 21 hores
- Pre-benjamins de 17.30 a 18.30 hores

Els jugadors juguen amb samarreta blava i pantaló blanc.

Aquesta entitat té un anagrama (veure dibuix).

Les fites més importants són les d'aprendre a jugar, ja que les lligues de futbol base haurien d'anar sense classificació.

Els ajuts econòmics són les institucions que donen alguna ajuda i la dels directius al final de temporada, posant algun diner. Un aspecte que els agradaria millorar és que els pares dels nois col·laboressin més amb el club.

Donem gràcies al Sr. Ricard Calvet

Marc Ballesteros i Benjamí Beneit. 5è, Dalmau Carles

Club Esportiu Santa Eugènia

Vaig anar al Club Esportiu Santa Eugènia i vaig entrevistar al senyor Eduard Herrero, president del CE Santa Eugènia. Em va dir que el club va ser fundat el 23 de març de 1983, els primers que van jugar va ser de categoria infantil i jugaven a la Plaça Garrotxa. El van fundar 12 membres de la junta de l'associació de veïns, actualment són 150 els socis amb dret a vot més tots els nois i noies que formen l'escola de bàsquet.

Ara per ara al club hi col·laboren tots els membres de la junta directiva (12 persones), més els entrenadors i delegats en total unes 30 persones. Tothom pot formar part del club, només cal omplir la butlleta d'inscripció.

Les normes del club estan definides en els estatuts de l'associació i cal pagar la quota anual. El club disposa del Pavelló municipal de Santa Eugènia de Ter amb instal·lacions molt adequades. Podeu ser socis del club a qualsevol edat només fa falta tenir-ne ganes. L'únic esport que es fa en aquest club és bàsquet. Actualment el club compta amb jugadors/es de totes les categories. Aquesta temporada el club té 18 equips tots ells entrenant-se i en competició oficial. Tots els equips entrenen dos o tres dies a la setmana, els que van a l'escola estan des de les 5.30 fins a les 7.00 de la tarda i els més grans de 7 a 8.30.

Els colors oficials per a jugar són el blau i el verd. Tant els socis com els no socis poden estar a la grada del pavelló quan vulguin. Les seves fites més importants són: ser un equip d'esport base i de qualitat i que volen ensenyar bàsquet, convivència i educació.

El club manté activitat gràcies a l'ajuda de diferents administracions, la participació publicitària i la col·laboració dels socis. Els agradaria ocupar un espai entre el bàsquet gironí professional i el de base. I així va finalitzar l'entrevista.

Moltes gràcies per treballar a favor dels nois i noies.

Marti Cros. 6è, Pla de Girona

Kevin García. 6è, Montfalgars

Club Tennis Girona

Hem entrevistat al Sr. Sebastián Tobaruela, Director de l'Escola del Club Tennis Girona.

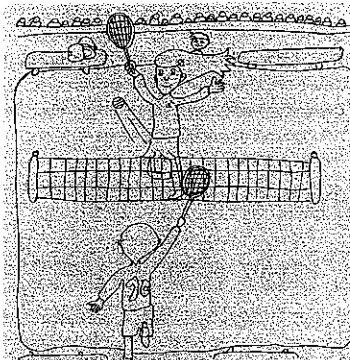
El Club Tennis Girona es va fundar l'any 1.919, per tant ja fa més de 85 anys que a la nostra ciutat podem gaudir de les seves instal·lacions. Al començament tenia uns 500 socis però ara ja compta amb més de 1.600. S'hi dediquen 14 persones. Per anar-hi només demanen tenir ganes de passar-t'ho bé i aprendre tot el que procuren ensenyar. A aquest club la gent interessada pot fer-se sòcia a qualsevol edat, és obert a tothom.

Hi tenen les millors instal·lacions de Girona i s'hi pot practicar entre d'altres esports i modalitats el tennis, el pàdel, la gimnàstica i el frontó. Tothom està repartit per categories i per a totes les edats. Actualment hi ha 40 equips organitzats i hi juguen tots. Els dies d'entrenament són tota la setmana de dilluns a dissabte i està obert de les 9 del matí a les 9 del vespre. Pel que fa a la roba pots jugar amb els colors que vulguis però s'estimen més que sigui el blanc.

Els socis que volen estar-s'hi tot el dia poden fer-ho de les 9 del matí a les 10 del vespre, més de 12 hores de portes obertes. En aquestes instal·lacions s'organitza i s'hi fa el reconegut Torneig Internacional Femení de Tennis i al que la nostra escola hi assisteix com a públic amb els alumnes més grans, els de cicle superior. Ens agrada anar-hi i fa que veiem bon tennis i aprenguem molt més. També s'hi organitzen moltes competicions a nivell de Catalunya i de Girona.

Aquest club no té ajuts econòmics per tant els ingressos provenen dels socis, alumnes, cursats... Pel que fa a les instal·lacions, que són excel·lents els agradaria tenir pistes cobertes per quan plou, tot arribarà.

Jo sóc jugador d'aquest club i aprenc, milloro tècnicament, practico un esport que m'agrada, faig amics i m'ho passo molt i molt bé.

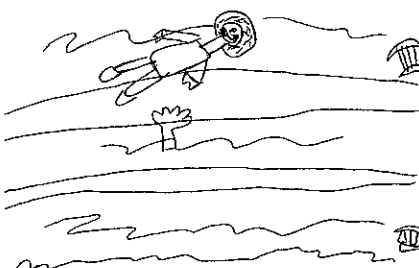
Coral. 5è, Dalmau Carles

Jordi Balbín Vila. 6è, Migdia

Esport a Palau

A la piscina juguem al Titònic.

Fa 22 anys que els nens i nenes de Palau anem a la piscina.

Ruben Daparte i
Jordi Marmaneu. Palau

Agostina di Paolo
P-5, Bruguera

Club Esportiu Onyar

El Director tècnic del Club Esportiu Onyar de Girona, el Sr. Quim Mendoza, molt amablement ens ha respost totes les preguntes sobre aquesta Entitat Esportiva del barri de la nostra escola, CEIP Migdia, en què hi participen molts alumnes i exalumnes del col·legi.

Aquest club es va fundar l'any 1.923 amb 30 socis i actualment ja compleix amb més de 150. Per tant el seu creixement ha estat molt important.

A l'Onyar hi ha molta gent implicada, des de les 13 persones de la Junta, fins als entrenadors, delegats d'equips i altres col·laboradors... que ajuden en tasques puntuals com arrossades, barraques, campus...

Per entrar en aquest Club l'únic requisit que es demana és que t'agradi el bàsquet en particular i l'esport en general, i amb unes normes molt senzilles, basades en el respecte als companys i companyes, als entrenadors i a la gent que l'envolta.

S'hi pot fer soci qualsevol persona i de qualsevol edat que tingui ganes d'ajudar aquest club esportiu.

El Club Esportiu Onyar no disposa d'instal·lacions pròpies, utilitza les de l'Ajuntament de Girona, i, com ha crescut molt aquests darrers anys, aquestes no són suficients, i esperen ben aviat veure realitzada la promesa del nou pavelló al barri, tan necessari.

De moment només s'hi practica el bàsquet però en un futur voldrien integrar i oferir algun altre esport.

El Club està dividit en "Escoles", que van des dels 6 als 12 anys; i a continuació hi ha l'anomenat "Club" que comença amb els de 13 anys fins arribar a sènior amb l'edat que sigui, superior als 18 anys.

Cada any el nombre d'equips varia, aquest en concret en el Club hi ha 11 equips que entrenen i juguen al Pavelló de Palau i 2 més al de Vila Roja. Tots aquests equips entrenen tres dies a la setmana, una hora i mitja cada dia. Els horaris d'inici d'entrenament varien segons l'equip, hi ha des de les 6 de la tarda fins a les 10 de la nit. Els socis poden anar a les instal·lacions a qualsevol hora d'activitat, perquè sempre agrada que ajudin i animin.

El color triat de la vestimenta oficial (samarreta, pantaló...) és el blanc però fins ara era el lila. L'escut o anagrama, que es conserva des del principi, és una pilota de bàsquet que flota dins el riu Onyar.

Les fites més importants que es proposen és que tothom estimi el bàsquet, que cada vegada li agradi més, que millori de mica en mica a nivell tècnic i personal i, si és possible, anar pujant en les diferents categories.

Les institucions els ajuden una mica econòmicament però el que fa possible mantenir aquest club, aquesta il·lusió, en aquest aspecte, són els ingressos dels patrocinadors i dels jugadors.

Equip El Tarlà. 6è, Migdia

Girona Futbol Club

L'equip es va fundar l'any 1.930. Llavors tenia menys de 100 socis i actualment en té 1.600.

El president del Girona F. Club es diu Jordi Roche i encapçala des del desembre del 2.001 una junta directiva formada per 18 persones.

El seu mandat s'acaba el proper mes de juny. El seu objectiu és acostar el club als ciutadans perquè se sentin seu el Girona. S'ha construït una plantilla altament competitiva per dinamitzar l'àrea social. Les altres àrees: esportiva, econòmica, d'instal·lacions, tenen del tot autonomia pròpia. Quatre vicepresidents i onze vocals repartits en totes les àrees, les dirigeixen.

A l'estructura esportiva hi tenim: el Sr. Nogués, que entrena el primer equip; els Srs. Grabulosa i Bobers que coordinen el futbol base i el futbol escolar; dos metges, un preparador físic, un fisioterapeuta, un delegat i un encarregat de material, formen l'estaff tècnic.

Les persones que volen jugar en el club ho poden fer a partir de 5 anys i fins que es jubilen. A partir dels 5 anys fins a 14, es fa una llista amb els 150 primers que s'hi apunten i després es trien els millors.

És indispensable que els integrants del futbol, es portin bé, en cas contrari podrien ser sancionats i fins i tot expulsats.

L'únic esport que es fa en el club és futbol: masculí i femení. Hi ha 18 equips de base entre infantil, aleví, cadet, juvenil, Girona femení i benjamí (nou grups). Els entrenaments en el primer equip es fan a diari, els més petits entrenen tres dies a la setmana de 18 a 20, i els grans de 20 a 22 hores.

Els ajuts econòmics provenen dels socis, de les empreses, de l'ajuntament i TV3. Les fites més importants serien estar entre les primeres tres o quatre posicions, els infantils que poguessin a divisió d'honor, arribar als 2.000 socis i mantenir la categoria.

Les instal·lacions són força adequades, encara que sempre es poden millorar. Aquest any es vol demanar que al camp gran s'hi posi gespa artificial.

L'anagrama és de color blanc i vermell. Els jugadors normalment vesteixen aquests colors, però quan juguen a fora o amb un equip semblant, van vestits de color blau.

**Adrià Cubert, Maria Bagué, Pau Pibernat i Alba Leboudal
5è i 6è, Verd**

Club Petanca Montilivi

El Club Petanca de Montilivi va ser fundat l'any 1975. Aquesta entitat té 320 socis i 5 d'ells són els que mantenen amb molta voluntat les seves instal·lacions que aquest any, al costat mateix les estan renovant. Tenen uns onze equips i aquests juguen en dues categories: la primera i la segona.

Els horaris són molt amplis: de 8.30 a 19.30. Les seves normes són molt senzilles, com ara que tothom ha de ser molt cívic i no hi han més normes perquè tots són amics els uns amb els altres. Tenen un escut que representa el barri de Montilivi. Anteriorment quan es guanyava algun torneig, es guanyaven copes molt simples, però ara fins i tot es poden guanyar embottits i permils de primera qualitat. Amb el bar, i amb l'ajut dels socis, es recopilen diners a la fi de conservar les instal·lacions.

Els socis estan molt contents de tenir un club d'esbarjo i creuen que el més important és divertir-se i passar-s'ho bé amb les millors companyies. Hem d'agrair la col·laboració d'un soci molt amable de la junta que ens ha atès molt pacientment.

**Guillem Jiménez i Albert Puigdevall
6è, Pla de Girona**

Daniel Morente. 6è, Pla de Girona

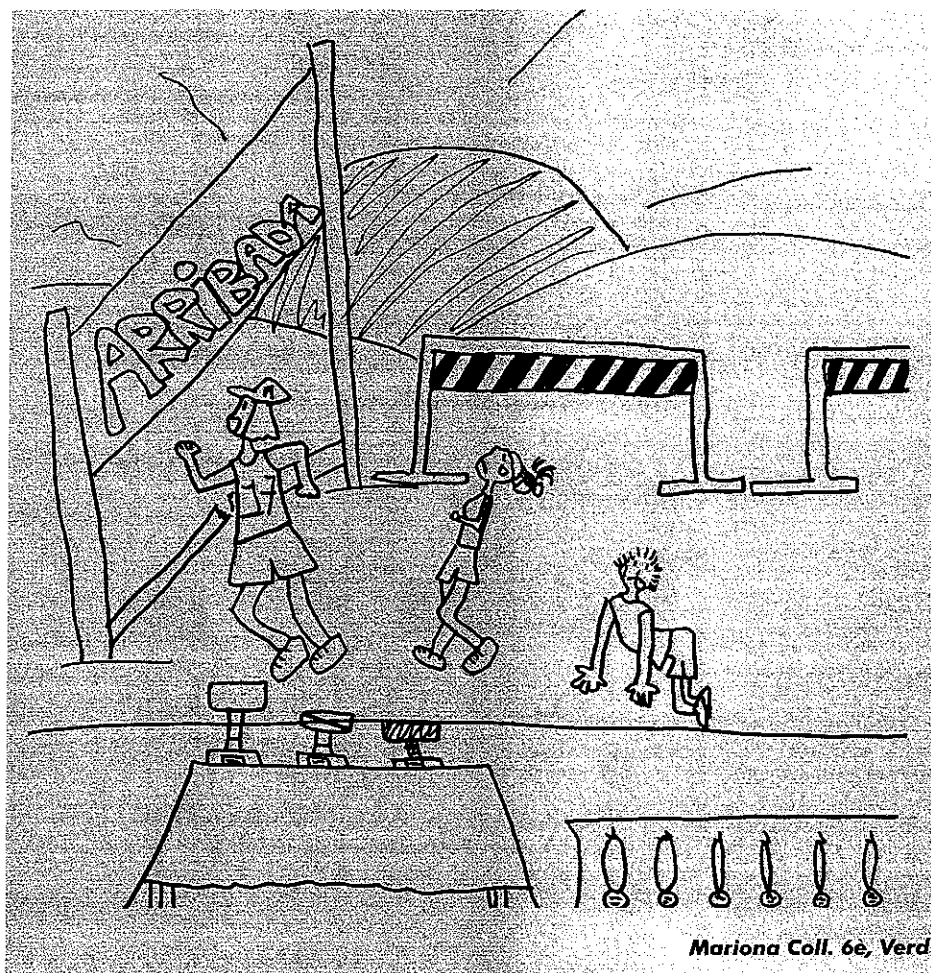
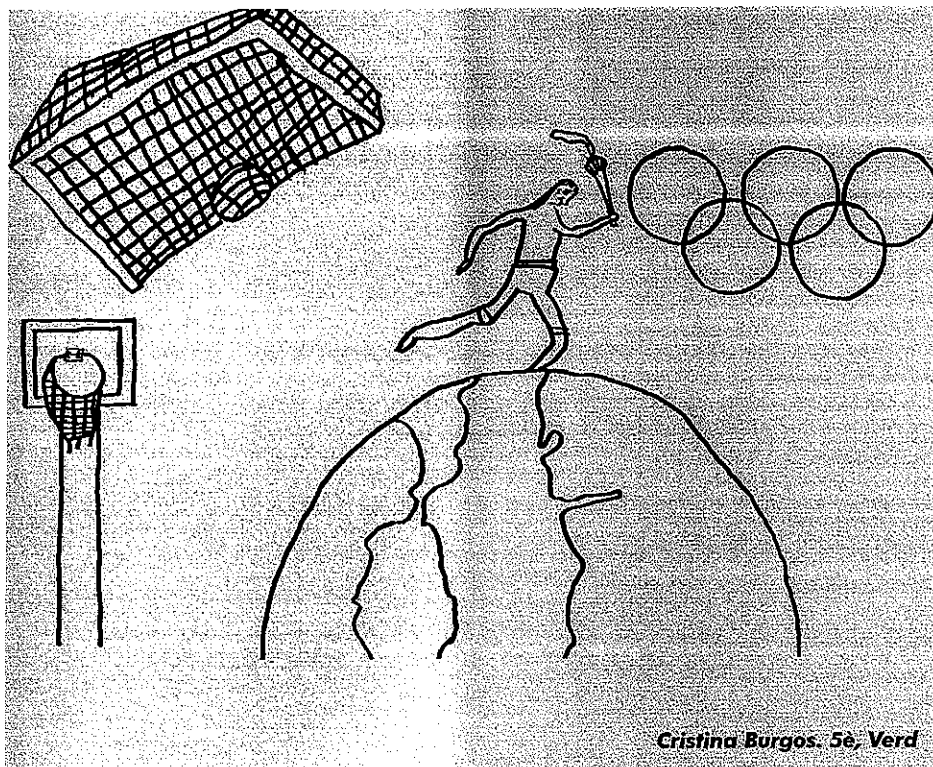

Isabel Parra. 6è, Pla de Girona

Jordi Mayoral, atleta

En Jordi Mayoral, campió gironí d'atletisme, ha traspassat fronteres, amb la seva especialitat de corredor de 200 m ha deixat marques arreu. Ha estat internacional dotze vegades. Podem dir que en Mayoral és tot un crac esportiu, admirat i estimat per la seva trajectòria nacional, internacional i olímpica.

En Mayoral es va desplaçar fins a l'escola Pla de Girona i va saludar tot l'equip de redacció de El Tarlà. Després, els membres de la secció d'entrevista vam passar a l'acció. Envoltat de gravadores per enregistrar les seves paraules i de màquines de fotografar per captar la seva imatge, en Mayoral va anar responnent a les nostres preguntes. En Jordi Mayoral té trenta i tants anys —no vam gosar preguntar-li l'edat exacta— i és un esportista discret, un home de respostes curtes però plenes de contingut.

- On es va iniciar com atleta?

Em vaig iniciar al GEIEG, en el club d'aquí Girona, d'això ja fa quasi 20 anys, doncs era ben jove. Vaig començar aquí, i bé, encara estic fent atletisme al mateix club.

- Per què va triar fer atletisme?

Bé, va ser una tria, al principi, per part dels pares, em van apuntar a fer aquest esport. Al meu pare li agradava molt i jo vaig veure que també m'agradava, encara que, quan ets petit, són els pares que t'apunten a un o altre lloc. Llavors jo no vaig triar directament, però quan vaig veure l'ambient que hi havia, amb els amics i tot, em va agradar molt i vaig continuar.

- Quants anys tenia quan va començar?

Tenia dotze anys més o menys.

- Per quines raons va elegir l'atletisme?

És un esport on els fruits s'aconsegueixen amb l'esforç individual, també vaig fer molts amics i quan tens un bon ambient amb la gent que t'envolta, tot això hi fa molt, t'ajuda a tirar endavant. A nivell individual, crec que tinc unes bones qualitats i això m'ha donat moltes satisfaccions personals.

- Ha participat en unes Olimpíades?

Sí, vaig participar en unes. Vaig tenir la sort d'anar l'any 1996 a les d'Atlanta. Va ser una experiència inoblidable. Ser olímpic és el somni de tot atleta i, a més a més, l'atletisme és la prova reina de les olimpíades i, per tant, doble satisfacció.

- Què se sent quan es participa en unes olimpíades?

Bé. És una sensació diferent a qualsevol altra competició perquè, dins de l'Olimpíada, es viu tot l'esperit olímpic que, en una altra competició, no es dona tant, estàs dins de la vila olímpica amb d'altres atletes, gent d'altres especialitats. Bé, és una experiència molt maca.

- Ha tingut mai una lesió greu?

Fa gairebé deu anys vaig tenir una lesió greu. Al principi et desanimas, no troben el que és. Era un mal d'esquena. Segueixes intentant reposar, però amb el repòs no se'n va i acabes perdent una miqueta la paciència. Vaig estar així gairebé sis mesos però, per sort, vaig acabar curant-me i vaig poder continuar.

- Quin és el màxim rècord que ha fet?

Les millors marques les vaig fer de jovenet. Justament quan vaig anar a l'Olimpíada i

als anys abans. Amb 100 metres vaig fer 10 segons amb 28 dècimes i amb 200 metres 20 segons amb 63 dècimes.

- Què passa quan penses que guanyaràs i perds?

Jo sóc una persona que mai pensa que guanyaré, però així i tot, quan perds et sents una mica enfonsat.

- Fa alguna cosa més, a part de l'atletisme?

Quasi sempre he practicat l'atletisme.

- Pensa dedicar-s'hi sempre?

Mentre les meves cames aguantin seguiré corrent. Suposo que aguantaré uns cinc anys més.

- Quantes hores hi dedica a la setmana?

Deu hores a la setmana i abans quasi el doble i sempre descanso un dia a la setmana.

- Requereix molt de temps ser atleta?

Sí, si ho fas seriosament. Necessites molt d'entrenament. Dedicar-te a l'atletisme fa que entenis moltes hores a la pista i al gimnàs. No pots estar quatre hores seguides entrenant.

- En quines carreres participa?

Bàsicament, en les carreres de més velocitat. He destacat més en la prova de 200 metres.

- Quina classe d'atleta és?

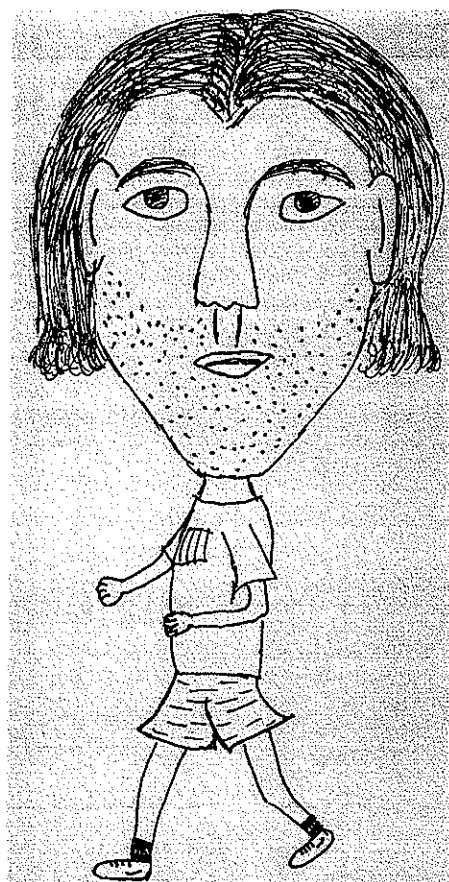
Velocista de mig fons, què és córrer molt però poca estona.

- A quins llocs ha practicat l'atletisme?

A molts llocs i els més destacats són els Jocs Olímpics d'Atlanta i als campionats universitaris del món, a Corea, Seül, Roma, Mònaco, etc.

- Es guanya molts diners sent atleta?

No. L'atletisme com podeu comprendre no és un esport de masses i no mou tants diners. És un esport que molta gent ho fa realment per la sensació personal i perquè li agrada, però el guanyar diners no és una raó que et mogui gaire a fer atletisme. Jo, dintre de tot el que he fet, sí que he guanyat diners: he tingut beques perquè he estat olímpic, ajuts a nivell d'ajuntaments... i així, però mai han estat suficients per dir que em guanyo la vida exclusivament amb això.

Marti Cros. 6è, Pla de Girona

- Ens aconsellaria a nosaltres fer atletisme?

Sí, sí, és clar, naturalment. A mi m'agradaria molt que molta més gent practiqués atletisme, perquè és un esport que a mi personalment m'agrada molt. És molt sa i també té, no sé... un encant, el fet de córrer i esforçar-se un mateix, és una cosa com l'esport natural. El més natural que hi ha: fas servir totes les parts del teu cos, és molt complet. Bé, això és una lluita, una iniciativa, que hem de fer a nivell de promoció i així... aconseguir que els nens i nenes s'engresquin una miqueta més a fer i a practicar aquest esport.

- Què en pensa de l'escultura del GEIEG?

Aquella que hi ha a Palau? L'Atleta? La veritat, aquella escultura la van posar quan van fer les pistes de Palau, quan les van inaugurar. Trobo que és una escultura que està força bé; no sé ben bé qui la va fer, quin aire li volia donar, però trobo que està força encertada. (En aquest moment li apuntem que la va fer l'escultora Ció Abellí, i la tenen apadrinada l'escola del Pla de Girona). Ah, sí, l'escultura està molt bé, és molt maca i no sabia qui l'havia fet. Moltes gràcies per la informació.

Dèlia Quintana. 6è, Verd

2004: Any europeu de l'educació per l'esport

Amb les lletres de la paraula «esport» el Manifest per l'Educació i l'Esport va proposar els conceptes d'Educació, Salut, Participació, Oci, Relació i Treball com a punts de reflexió per a fomentar la pràctica esportiva de la visió educativa.

Amb la participació d'escoles gironines, al mes de novembre, es va celebrar la Diada de l'Educació i l'Esport amb el lema «Mou el cos desvetlla la ment».

A mesura que la mainada es va fent gran es fa difícil lligar els dos àmbits d'aquest any europeu. Ser-ne conscients i treballant-ho també des de l'escola és el que intentem amb el dia a dia. Us presentem un ventall divers de treballs escolars enfocats amb aquest propòsit.

La salut al món

L'altre dia anava caminant pel carrer, i vaig veure un senyor que no podia caminar del seu pes. Com ell, a molta gent li sobra pes. Fins i tot a nens més petits que jo.

Per evitar-ho una de les coses que hem de fer és esport.

Hi ha moltes maneres de practicar l'esport. Una altra cosa que ens ajuda a prevenir-ho és moderar la manera en què mengem.

Aquestes són algunes de les coses que podem fer per evitar-ho.

Però també hi ha altres enfermetats com l'anorèxia... però sobretot en l'obesitat s'ha de fer esport per prevenir-ho hi ha molts esports: futbol, bàsquet, natació, tennis... O tant sols corrent. Tot això ens ajuda.

Però principalment és molt bo, per perdre pes.

Hem de pensar que la salut és molt important per tothom i si no fem esport... ja sabeu que pot passar.

Gràcies per llegir-ho.

I ja sabeu. A fer esport!!!

Maite Escribano Ramos
5è, Cassià Costal

John Steven
5è, Bruguera

Diada al pavelló de Palau

La classe de sisè de l'Annexa, juntament amb els de les escoles Bruguera, Eximenis i Verd, el divendres 5 de novembre vam anar al Pavelló Municipal de Palau a participar en la Diada de l'educació i l'esport. D'una manera divertida vam organitzar jocs i partits esportius de diverses modalitats i per a tots els nens i nenes que hi van assistir. Fins i tot vam dinar plegats. Ens va agradar molt.

És important que quan juguem o fem esport tinguem en compte els valors que volem practicar i aconseguir. Passar-ho bé jugant, formant part, fent amistats, procurant una vida sana pel nostre cos, i sempre aprenent.

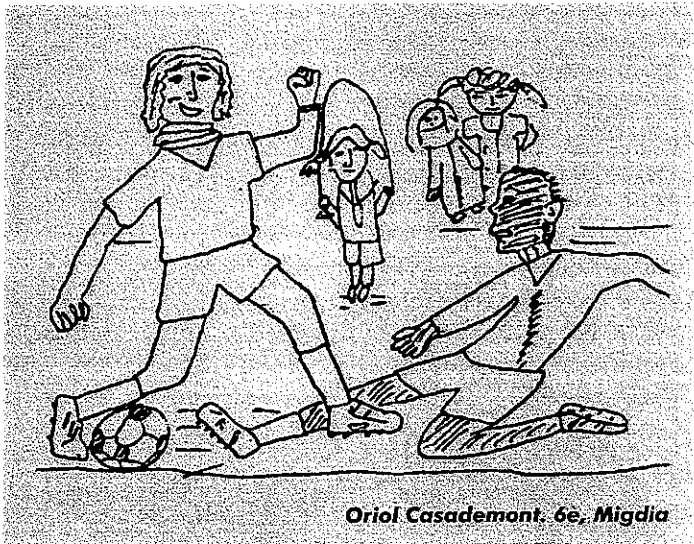
Cristofer Ariza i Ivan Pujol. 6è, Annexa

Esport

Esforg, Suport, Potència, Optar, Rapidesa, Tolerància.

Totes aquestes paraules són molt importants per poder practicar l'esport, per exemple, l'esforç, és necessari per poder arribar a ser un bon esportista. El suport és necessari per moltes ocasions. La potència també és molt important per tots els esports. Optar és molt important ja que en un esport s'ha d'optar sempre, sobretot en els esports d'equip. La rapidesa també és molt important per tot els esports. I la tolerància també és molt important perquè s'ha de respectar sempre al contrari.

Nicolás Mateos Estévez. 6è, Pla de Girona

Oriol Casademont. 6è, Migdia

L'Esport ens uneix a tots!!!

L'Esport entès com un joc col·lectiu, d'equip, de grups... en què tothom participa, col·labora, s'hi esforça, se sent bé... fa possible les relacions entre diferents persones sigui de la cultura o de la raça que siguin. Quan a l'escola o en qualsevol club esportiu practiquem un esport o joc de diverses persones (bàsquet, futbol, hoquei, handbol, voleibol, «pitxi», «Cementiri»...) el que estem fent és CONVIVINT uns amb els altres, aprenent a acceptar les regles del joc i els altres, sàpiguen jugar més bé o més malament i no ens preocupa si són nascuts aquí o a fora (Marroc, Gàmbia, Romania, Perú...) o si fa més temps o menys que hi són amb nosaltres. Quina importància té això? El que volem és jugar i passar-nos-ho molt bé!!! Per això pensem que: l'esport o qualsevol joc del pati ens uneix a tots, fa que acceptem i respectem els altres siguin d'on siguin, fa que tothom se senti igual i amb la mateixa importància, sense cap diferència... No ens agrada quan a la tele sentim al públic que fa sons estranys quan un jugador negre toca la pilota, com ha passat fa poc. Tampoc quan algú al pati no deixa jugar algun altre per la raó que sigui. Això no és tolerància ni respecte!

Per acabar volem dir ben fort: «TOTS SOM IGUALS EN TOT I EN L'ESPORT TAMBÉ!!! QUAN JUGUEM VOLEM QUE TOTHOM QUE VULGUI PUGUI JUGAR AMB NOSALTRES!!!»

Molta gent gran hauria de ser més tolerant perquè són alguns d'ells els que ens donen mals exemples. Les coses han de canviar i podem començar per l'esport!!!

Equip d'«El Tarlà». 6è, Migdia

Els Jocs Olímpics

Els Jocs Olímpics es practicaven a l'antiga Grècia, a Atenes. A més de premiar els tres millors atletes, també es reconeixia el millor músic i poeta. Es celebraven cada quatre anys. Al principi només es feia una prova: la cursa a l'estadi (dromos).

Amb el temps va anar creixent la participació dels estats grecs, fins i tot paraven les guerres per fer aquests jocs.

Els guanyadors rebien una pal·la o una corona d'olivera i a les seves ciutats d'origen es feien estàtues amb el seu nom i també els poetes escrivia poemes en honor seu.

Barcelona va tenir un campió olímpic l'any 129, que es deia Luci Minci Natal. Els Jocs Olímpics es van deixar de fer l'any 393 i fins l'any 1896 no es van tornar a celebrar els primers jocs moderns a Atenes.

Al 1924 va guanyar París. Al 1936, Berlín. Al 1940 no es van realitzar per la guerra i l'any 1972 foren a Munic.

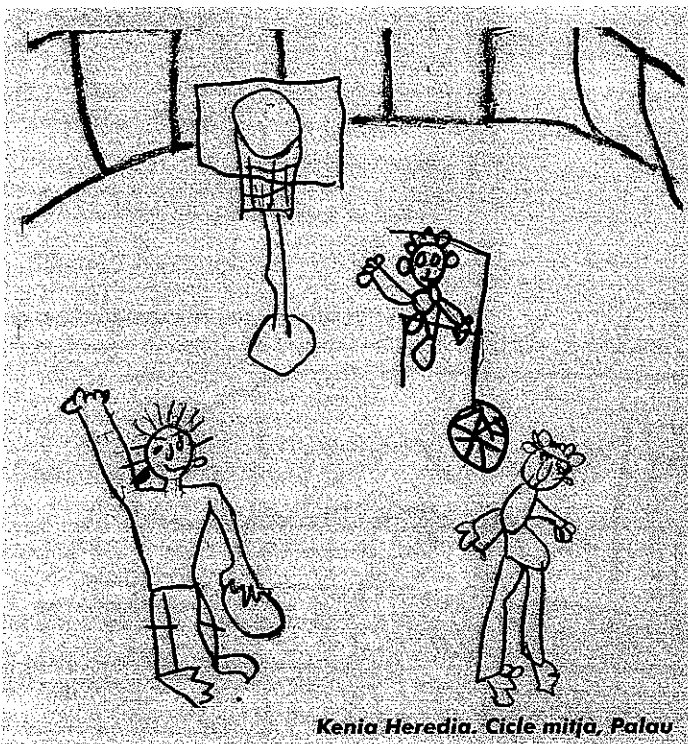
Com que el seu origen és a Grècia per això, sempre, la flama Olímpica surd d'aquí i es porta fins al país on s'hi celebren els Jocs. El foc es porta amb una torxa que se la passen els diferents atletes i personatges importants fins arribar a l'estadi de la ciutat afortunada.

La seva bandera és blanca amb cinc anelles de colors.

L'any 1992 es celebraren a Barcelona. Era la cinquena vegada que aquesta ciutat demanava que li ho concedissin! Per fi ho van aconseguir!

Els últims Jocs Olímpics han estat aquest estiu (2004), a Atenes.

Marcel Pi i Pau Font. 5è, Verd

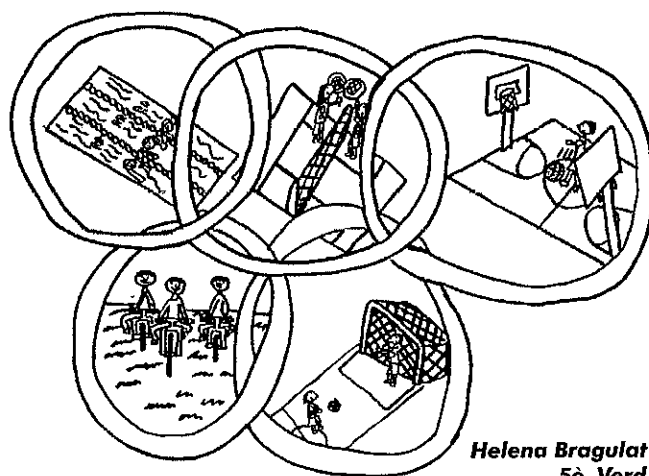

Kenia Heredia. Cicle mitjà, Palau

Els jocs paralímpics

Vull aprofitar aquesta ocasió la qual es parla d'esports per parlar-vos d'uns jocs que encara que no ho sembli no són els olímpics, si no els paralímpics. Són fins i tot més importants que els jocs olímpics, ja que molta gent menys afortunada que nosaltres, competeixen amb persones igual que elles. Ho trobo molt bé perquè no només han de competir les persones en forma o que estan bé i fins i tot les persones discapacitades poden ser més llestes del que ens pensem. Ara fa uns quants anys dos ciclistes, que eren germans bessons, estaven entrenant-se per la carretera quan els va atropellar un cotxe. Un d'ells va morir i l'altre va quedar malament, tant de la ferida com per la mort del seu germà i va estar molt de temps parat. Aquest estiu va decidir d'anar als jocs olímpics, que es van realitzar a Atenes mateix i després dels jocs olímpics. Va guanyar unes quantes medalles per Espanya i n'estem molt orgullosos. Crec que hauríem d'ajudar a les persones amb menys sort que nosaltres, ja tinguin una malaltia o una altra, ja que no ens agradaria gaire estar en la seva situació i que ens rebutgessin per tot arreu.

Irene Pantrigo. 6è, Pla de Girona

**Helena Bragulat
5è, Verd**

Les Olimpiades

- ✓ **E** L'esport és **entrenament**. Per aconseguir els nostres objectius, cal fer una sèrie de bons entrenaments.
- ✓ **S** L'esport és **sacrifici**. Per a qualsevol esport, es necessita fer una mica de sacrifici.
- ✓ **P** L'esport és **patriòtic**. L'esport a Catalunya fa pàtria.
- ✓ **O** L'esport és **objectiu**. Un equip ha de tenir objectius al llarg de la temporada.
- ✓ **R** L'esport és **renunciar**. De vegades cal saber perdre o renunciar.
- ✓ **T** L'esport és **tracte**. S'ha de saber tractar els teus companys d'equip i als contraris.

David Gubau. 6è, Montfalgars

L'esport més estimat dels nens

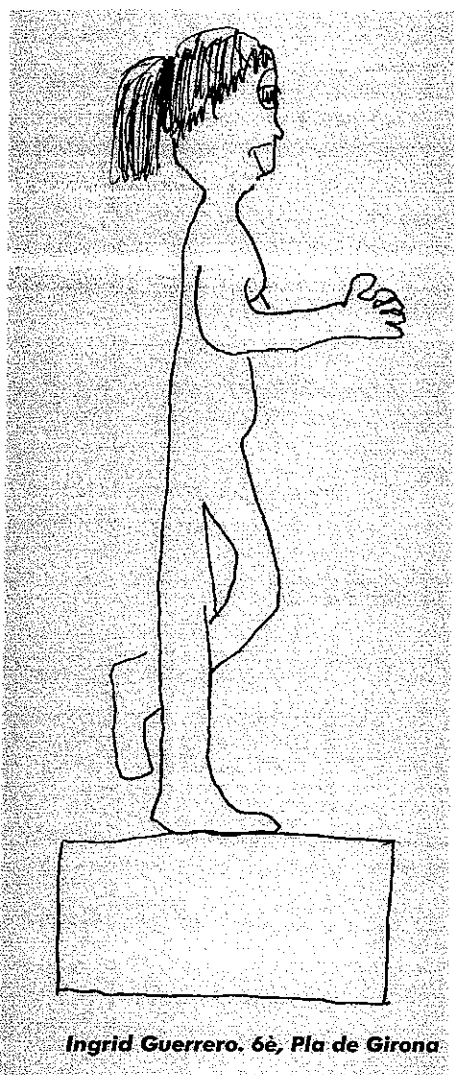
Per mi l'esport més estimat és el futbol. Hi ha altres nens que el seu esport preferit és el bàsquet, beisbol, etc. L'esport és molt i molt important perquè fas moure l'esquelet i els ossos, també les cames i els braços, però el més important és fer exercici.

Vinga a fer exercici!
L'esport és mmm... no sé, però és divertit! perquè competeixes fent curses, partits, atletisme, ciclisme, etc, però... és molt divertit i pots fer molts més!

**Marc Pérez
4t, Dalmat
Carles**

**Mireia Bautista
P-4, Bruguera 15**

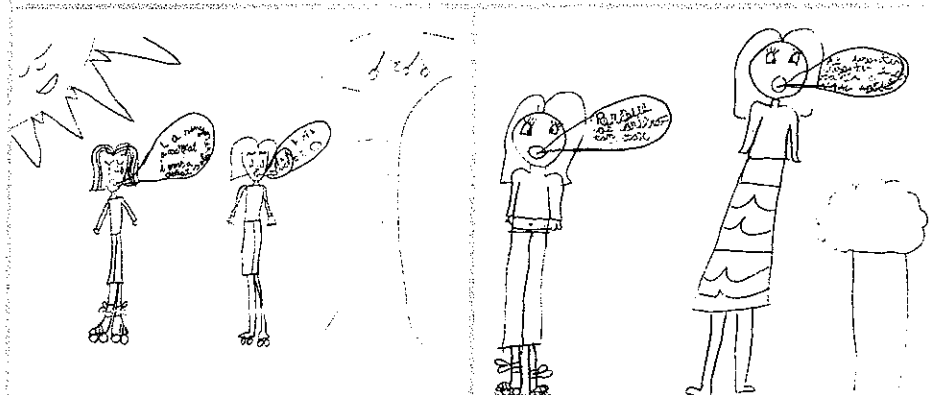
Ingrid Guerrero. 6è, Pla de Girona

La professora de patinatge

Patinant, patinant la senyoreta va marxant.

On ha anat? Segur que ha marxat?

La senyoreta ha marxat i no ha tornat.

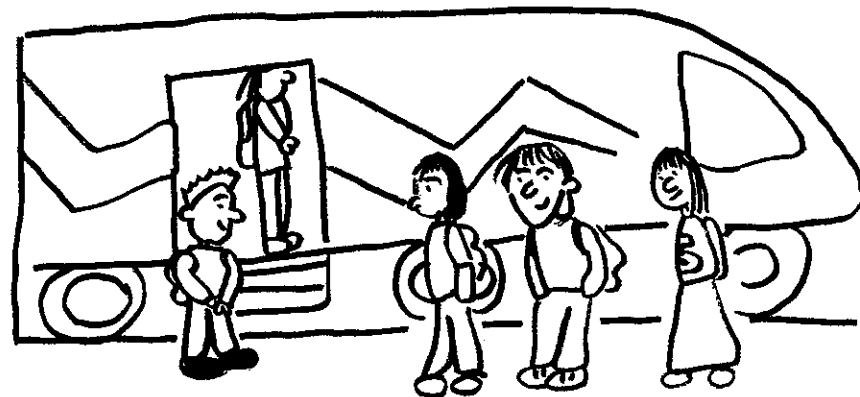
La senyoreta ha tornat però ja era massa tard.

Berta Mendoza i Helena Ramos. 2n, Annexa

La fira

Petard d'alegria,
globus de fantasia
al meu carrer!
Trompetes, cabdells de sucre filat,
sorpreses amb meravelles,
globus inflats de dibuixos.
És la fira de Girona,
resplendent.
La voldria duradora eternament!

Paula Riera. 4t, Anexa

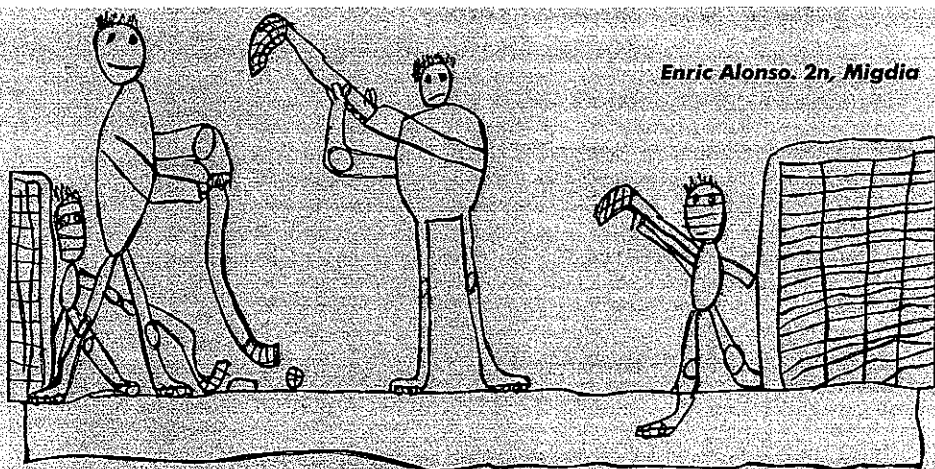

Arnau Guinó. 5è, Verd

La selecció catalana d'hoquei

La selecció catalana
ha guanyat a la Xina
i tots han menjat
una mandarina.
Havien d'anar al grup A
i tots van començar a tremolar.
No hi van poder anar
perquè tenien por que tornéssim a guanyar.
L'Ernest ens ho va explicar
i amb nosaltres es va fotografiar.

Classe de 2n. Migdia

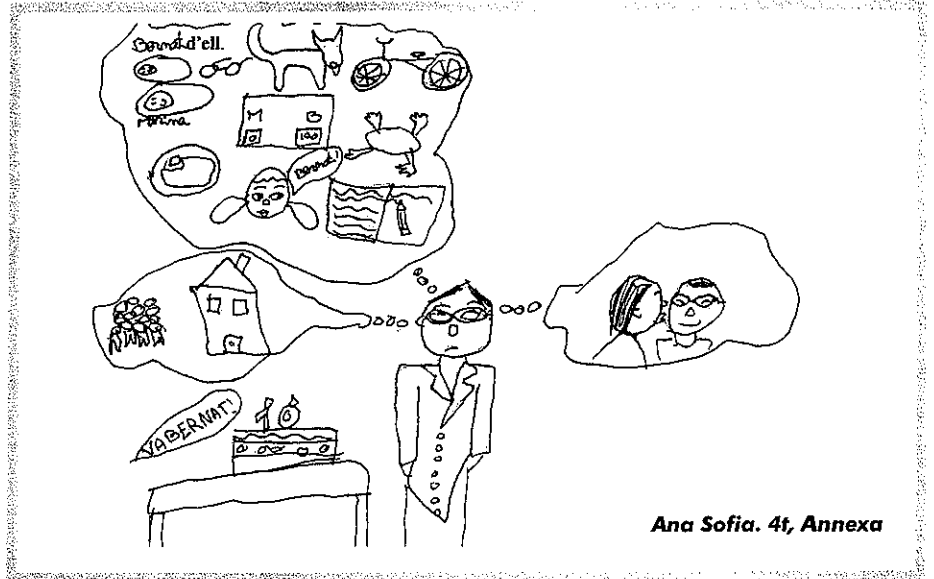
Enric Alonso. 2n, Migdia

Si jo fos un mag

Si jo fos un mag seria fantàstic. Faria que els deures es fessin sols i que el meu germà gran es convertís en granota. I que la noia que m'agrada, la Marina, em convidés a anar amb bicicleta. I que el gos del costat, parés de bordar. I que el Barça guanyés tots els partits. Que les nenes m'anessin al darrere. I també convertiria la verdura en un bon bistec. Que estigués de moda portar ulleres i que el meu nom i el de la Marina fossin els més populars. Però ho hauria de fer en secret, perquè si algú em veiés ho faria córrer i tothom em vindria a demanar coses. Si serà millor que no ho desitgi! Vet aquí el que pot arribar a passar.

Però de sobte unes veus el van treure dels seus pensaments. Les veus deien: "Va Bernat, bufa les espelmes! Que tinc moltes ganes de menjar pastís!" I en Bernat va bufar les espelmes i va desitjar que la Marina s'enamorés.

Ana Sofia. 4t, Annexa

Ana Sofia. 4t, Annexa

L'esport

Un dia anava passejant pel carrer i vaig veure un home molt gras que esbufegava i li vaig dir:

— Oi que et vols aprimar?
— Sí, ell em va dir.
— Doncs escolta'm, que jo sé un pla infal·lible. Has de fer esport i menjar bé!

Ell es va estranyar però jo vaig seguir explicant.
— Si fas una mica d'esport cada dia segur que a part d'aprimar-te n'tindràs gaires malalties. També has de menjar-se i tenir una dieta equilibrada per dinar: lleties, carn i mandarina. Ah, no m'enrecordava que abans de fer esport has de fer escalfament perquè sinó et podries trencar un os. Ell va marxar i em va donar les gràcies. Al cap d'uns quants dies algú em va dir:

— Hola, sóc jo. Sí que era ell, però molt més prim. Intenteu fer com ell, prim i forts.

Pol Hospital. 5è, Cassià Costal

Anima't a fer esport

Fes sempre esport
i arribaràs a bon port
Fes-ne cada dia
i alimentaràs l'energia.

No et quedis estirat a casa
surt a passejar,
un esport has de fer
i et quedaràs ben satisfet.

Agafa els teus estalvis
i compra't el que calgui
sabates o uniforme
tot per estar en forma.

Alba Castillejo
4t, Cassià Costal

Tintín

Aquest any en Tintín fa 75 anys.

Aquest matí hem anat a la sala de l'escola i ens han explicat coses i històries sobre en Tintín.

En Tintín és fenomenal, és un heroi, és periodista i un gran viatger que ha visitat quasi tots els països del món.

S'ha enfrontat a gangsters, lladres, traficants de drogues, segrestadors...

Sap conduir barques, avions, helicòpters...

En Tintín té un amic inseparable que es diu Milú, el seu gos. En Milú és molt intel·ligent però passa que alguna vegada s'ha emborratxat. En Milú ho faria tot per un os, menys deixar al seu amo.

Ens han explicat moltes aventures d'en Tintín.

Ens han dit que les garses roben joies i coses que brillen, i que les llames escupen a la gent que s'acosta massa i les toca.

Ens ha encantat tot el que ens han explicat.

Tots junts diem

Per molts anys Tintín i Milú!

Núria, Fàtima, Zoraida, Eric i Carla
3r, Dalmau Carles

La rata que volia jugar a bàsquet

A la rata Ramona des de petita li encantava el bàsquet, i sabia totes les normes. Ella volia jugar a bàsquet però no podia perquè tenia por de no saber botar la pilota i llavors la gent se'n riuria.

Un dia li va explicar a la seva mare el seu problema amb el bàsquet, ella li va dir:

— No et preocupis li direm a un entrenador que t'ensenyi.

Va anar treballant i entrenant. Quan ja en sabia força es va apuntar a una lliga. Els va ensenyar coses noves i anaven fent partits per mirar el que fallava. Fins que va arribar la final. Va començar el partit i la rata Ramona no sabia què fer fins que es va calmar i va anar fent cistella rere cistella.

Al final del partit pels micros es va sentir:

— Els guanyadors són els de l'equip de la Ramona! Els que jugaven amb la Ramona la van aixecar enlaire i anaven cridant:
— Ramona! Ramona!

Paula Riera. 4t, Anexa

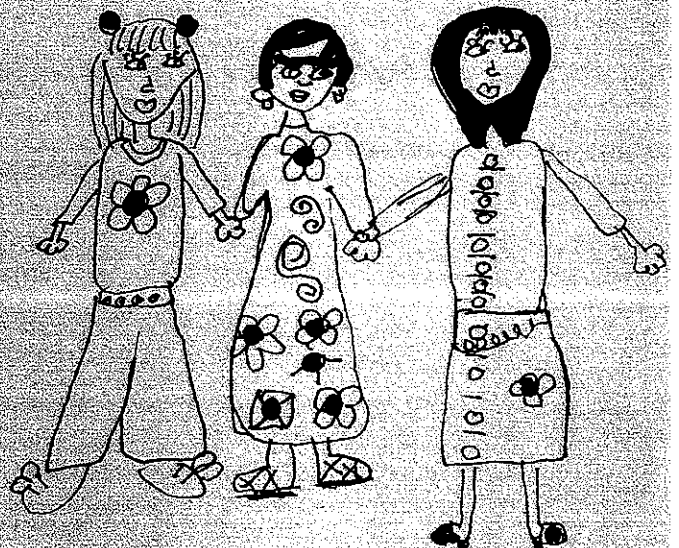
Iguals i diferents

Al món hi ha gent diferent.
Tenim diferents els ulls i
també els cabells.

La roba molt diferent depen
de quin país es vingui.

També la forma de la cara i
la manera de parlar. Però
portem tots un bon cor que
batega i empeny la sang. I
tots tenim un cervell. Ens
agrada que ens estimin i
que ens siguin amics i
amigues. Volem que el món
sigui per tothom.

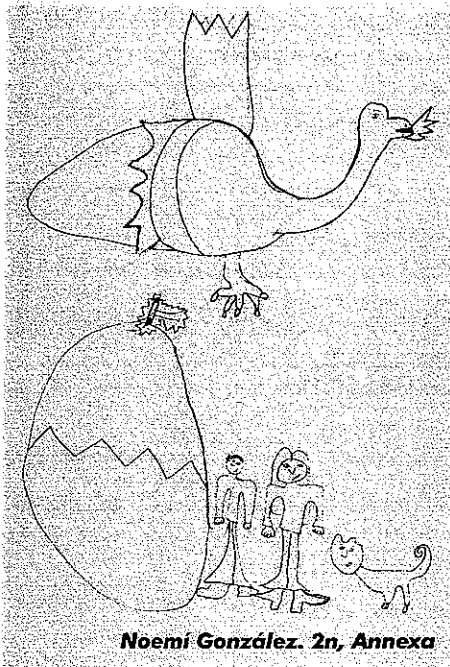
Marta Rojas
2n, Dalmau Carles

Rania Foukani. 2n, Dalmau Carles

Conte màgic

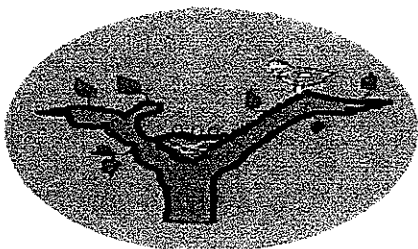
Temps era temps que l'Anna i en Joan es van trobar un lleó petit.
Un dia, a la cuina va aparèixer un ou.
Mentre l'Anna i en Joan jugaven a la platja amb el lleó, un martell va caure sobre l'ou.
Com que el martell era màgic, de l'ou va sortir un drac.

Noemí González. 2n, Annexa

Un niu de tórtoras

Al setembre, quan de nou he tornat a l'escola, m'he adonat que en un dels arbres del pati, hi havia un niu de tórtoras. Quan me'n vaig adonar, les cries ja havien nascut i eren bastant grans, però m'imagino que durant les vacances, quan no hi havia ningú a l'escola, una parella de tórtoras hi van fer el niu per tenir cries i passar-hi l'estiu, pensant que estaria tranquil·la, però s'equivocava. Des que ha començat el curs, molts alumnes els tiren sorra. Alguns dels meus companys i jo, a vegades, renyem els nens que els molesten. Des que les cries han començat a valdre's per si soles, els pares marxen durant el dia, però el mestre ens ha explicat que alguns dies, a un quart de sis, ha sortit la pati i ha vist com la parella de tórtoras adultes anaven a l'auró femella on hi ha el niu, a donar el menjar als seus petits. Ja feia uns dies que les cries volaven de branca en branca del mateix arbre on tenen el niu, però ara volen pels arbres de tot el pati. No crec que tardin en marxar.

Maria Güell. 6è, Montfalgars

La tardor

Quan arriba la tardor
les fulles canvien de color
al bosc hi ha rovellons
i a la muntanya,
molts turons,
arbres i pins
muntanyes i cims.
Els rovellons
a la tardor
a la cassola
són molt bons.

Marc Pérez. 4t, Dalmau Carles

A la tardor
no fa calor,
i hi ha fosc.

Has d'anar ben abrigat
si no vols agafar un refredat;
dins del col·legi no fa fred
perquè amb l'estufa estem tots calentets!

Quan arribes a casa
sents una escalfor
i penses...
qui ha posat el radiador?

Quan arriben els teus pares
amb el nas congelat
et diuen amb aquella veu...
què hi ha per sopar?

Paula Luque. 5è, Dalmau Carles

A la tardor, castanya al foc,
Sant Narcís ja ha arribat
i les mosques estan volant.
Les fires ja han acabat
i ens apropem a Nadal!

Miriam Núñez. 5è, Dalmau Carles

Ja ha arribat la tardor,
i fa més fred que calor!
Amb guants i bufandes hem d'anar,
per causa del fred que fa.
Els paraigües has d'agafar
si no et vols mullar!
Els arbres despullats estan
i les fulles a terra van.

Paula Luque. 5è, Dalmau Carles

La tardor és una estació
on trobem el rovelló.
És una estació
de fulles de color.
Fulletes escampadetes
com unes joguinetes.
Plou molt
i fa menys sol.

La tardor és així!

Bakary Sillah. 4t, Dalmau Carles

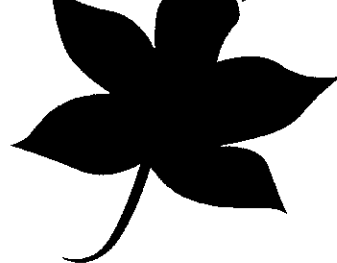
A una fulla

Passejant pel prat,
una fulla m'he trobat,
per collir-la m'he ajupit,
i se m'ha estripat el vestit.

Quan gairebé ja la tenia,
un cop de vent se l'ha emportat.
On serà la meua fulla,
i si algú me l'ha agafat?

Ja em donava per venguda, i
a casa volia tornar.
Però vaig veure aquella fulla
i la vaig poder agafar.

Maria Güell. 6è, Montfalgars

La dona d'aigua

Hi havia una vegada un home que estava molt cansat i es va aturar a descansar en una pedra, a prop d'una gorga, i al final es va adormir. Però al cap d'una estona es va despertar i va veure les dones d'aigua del Montseny. Totes es van amagar però n'hi va haver una que no. L'home i la dona d'aigua s'havien enamorat.

Al cap de poc temps es van casar i van tenir un nen i una nena i cada dia al vespre s'explicaven històries a la vora del foc.

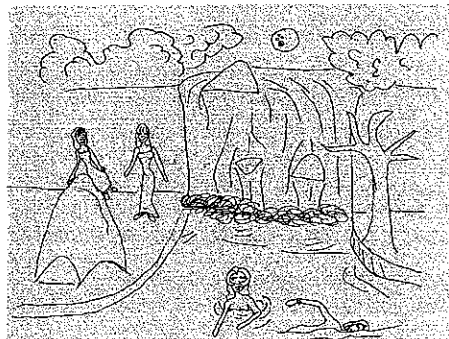
Però quan es van casar la dona li havia dit que no li recordés mai que ella venia de la gorga i que era una dona d'aigua. Malauradament un dia que van discutir a l'home se li va escapar qui era ella i d'on venia. La dona esperitada va córrer i córrer i el seu marit tot darrera, però quan la dona es va llençar a la gorga va desaparèixer per sempre més.

Un dia al matí l'home va veure els nens ben arreglats i la casa ben neta. Els nens van dir-li que havia estat la mare i cada dia passava el mateix.

El pare va començar a trobar perles per casa seva: eren les llàgrimes de la mare que quan hi anava es posava a plorar.

El pare no va tornar a veure la seva dona, però ja no van ser pobres mai més gràcies a les perles de la mare, la dona d'aigua.

Maria Gorgoll. 5è, Migdia

Mireia Cufí. 5è, Migdia

El mercat de Calaf

A casa, els meus germans i jo fèiem molt soroll i el meu avi enfadat ens ha dit que semblava que estiguéssim al mercat de Calaf. Tots estranyats li hem preguntat què volia dir això de Calaf i ens va explicar que la vila de Calaf està situada en una plana molt freda entre l'Anoia i la Segarra. La contrada és tan freda que un dia que se celebrava un dels seus mercats més importants es van gelar totes les paraules.

Tothom enraonava, però no hi havia ningú que sentís ni un sol mot. Tot esforç per fer-se sentir era inútil, les paraules sortien de la boca gelades del tot.

Però, ja ben entrat el matí, la boira marxà una mica i va aparèixer el sol que va descongelar les paraules. Aleshores, de cop i volta es van sentir totes les paraules que s'havien pronunciat durant les hores anteriors.

Com que se n'havien dit moltes i cridant, el soroll i l'escàndol que es va formar va ser molt gros: ningú no entenia res de res, i tothom va fugir eixordat, abandonant el mercat, les mercaderies i Calaf.

De manera que quan en un lloc hi ha molt de desordre, molt soroll i molta desorganització se sol dir: "Això sembla el mercat de Calaf".

Nino Figarolas. 5è, Pla de Girona

Un foc en el meu barri

Fa pocs dies hi va haver un incendi en el meu barri. Era diumenge a la tarda i feia molta tramuntana. Érem a casa. Cap a les cinc de la tarda vam començar a sentir una forta olor de foc. La policia passava fent sonar les sirenes per davant de casa. Vam sortir per veure què passava. Es veia molt de fum. El bosc de darrere de casa s'estava cremant. Després vàrem començar a veure gent que la desallotjaven i, com que jo i el meu germà estàvem molt espantats, la meua mare va decidir que marxéssim tots. El meu pare es va quedar a casa i va ruixar el jardí, però al cap d'una estona el timbre va sonar. Era la policia que demanava que desallotgéssim la casa. Hi havia gent que s'ho va prendre molt bé i d'altres que ja tenien les maletes fetes per marxar. La tramuntana seguia insistint i al cap d'una estona les flames ja eren molt i molt altes i una gran part del barri de Puigvístós (el meu) ja estava desallotjat.

Les flames no paraven de créixer però l'objectiu dels bombers era apagar les flames i no deixar que cap casa es cremés. Al cap d'uns moments les flames anaven desapareixent i ja podíem tornar a casa.

Ens van tallar el llum i només hi havia un telèfon que funcionés, que per cert, no parava de sonar. Amics, familiars, coneguts, companys d'escola; tothom ens trucava fins i tot uns amics de Mataró i uns de Matadepera.

Les notícies de la televisió i la ràdio constantment anaven dient com evolucionava el foc de Girona. Els bombers continuaven vigilant i les sirenes de la policia encara sonaven.

Els veïns ja entraven a dins de les cases i el foc ja s'havia calmat. El telèfon encara no parava de sonar i la llum al cap d'una estona va arribar.

El dia següent vam saber que el foc l'havia provocat un senyor, un xic imprudent, que feia servir una eina (radial) per tallar un ferro. Com que feia molta tramuntana, una guspira va provocar el foc.

Agraeixo molt la feina que van fer els bombers i tots els cossos de la policia per apagar aquell foc. Aquell diumenge va ser especial, per una banda em va agradar, ja que era espectacular, però per l'altra, em va decebre perquè es va fer molt bé un tall de bosc. Espero que torni a passar.

Ariadna Pla. 6è, Pla de Girona

Final feliç

El novembre que s'enceta
du la fred a l'ambient,
i abrigats la gent contempla
els bonic focs ardents.

Focs ardents, focs lluent...

El paisatge de llums de colors,
de les fires i dels focs;
la sinya i els arbres majestuosos
que envegen més que mai
l'alçada dels focs artificials.

Focs ardents, focs lluent...

La pols que fa espès l'ambient,
el fum d'olor a caramel,
els globus volant pel cel,
i la barreja de música estrident.

Focs ardents, focs lluent...

Que fan de cloenda a les fires,
que fan feliç a tanta gent!

Marina Vaquero. 6è, Pla de Girona

La campana Rita

Hi havia una vegada una campana que es deia Rita. Li agradava molt cantar.

Un dia, va tenir un fort accident. Se li va trencar la campaneta i... és ben estrany! Podia parlar però no cantar.

El seu amo, en adonar-se'n, la va anar a llençar a les deixalleries. La Rita, molt trista, agafà el cotxe teledirigit, li va collar quatre cargols i se'n va anar a cal metge. Aquest li digué que ell no hi podia fer res, però que parlaria amb un mecànic perquè li donés una solució.

Així ho va fer, però aquest li explicà que tampoc ho podia resoldre. La Rita, trista, va tornar allà, a les deixalleries. Va estar un dia i una nit pensant i... va agafar el seu cotxe per anar a buscar alguna cosa que s'assemblés a una campaneta. La va trobar!!

Tot seguit, agafà una corda de violí, la lligà a la campaneta i començà a cantar!

Des d'aquell dia, la campana Rita, va ser la millor de totes les cantants! I ho va aconseguir ella tota sola amb el seu esforç!!

Núria Rovira. 5è, Verd

El gran partit

L'altre dia,
al bar del costat de casa els meus avis,
vaig veure un partit,
que en pantalla posava Barça contra Madrid.

Em vaig asseure al costat d'un home
que es deia Sr. Foravid
i no parava de cridar
visca el Barça i fora el Madrid!

El partit es va acabar,
el Barça va guanyar
i molt contenta amb el meu avi
focs d'artifici vaig tirar.

Anna Recarens. 6è, Verd

Dèlia Quintana. 6è, Verd

Marc Colomer. 6è, Verd

Rodolins

En Miquel, en Samuel i en Daniel
llepen un caramel.

En Pol, en Quim i en Pau
han trobat un gripau blau.

La Paula, la Míriam i la Mariona
van a caçar una papallona.

L'Adrià, en Jordi i l'Irene
mengen una magdalena.

L'Alexandra i la Clara
fan molt bona cara.

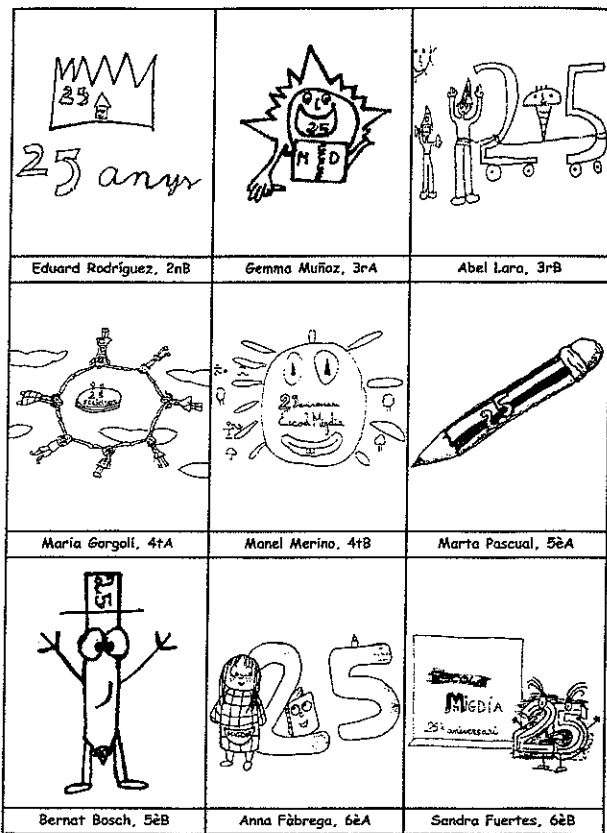
L'Elisenda, en Joan i l'Aniol
sempre juguen a futbol.

L'Andrea, l'Aida i la Marina
juguen amb una nina.

La Laura i la Verònica
toquen l'harmònica

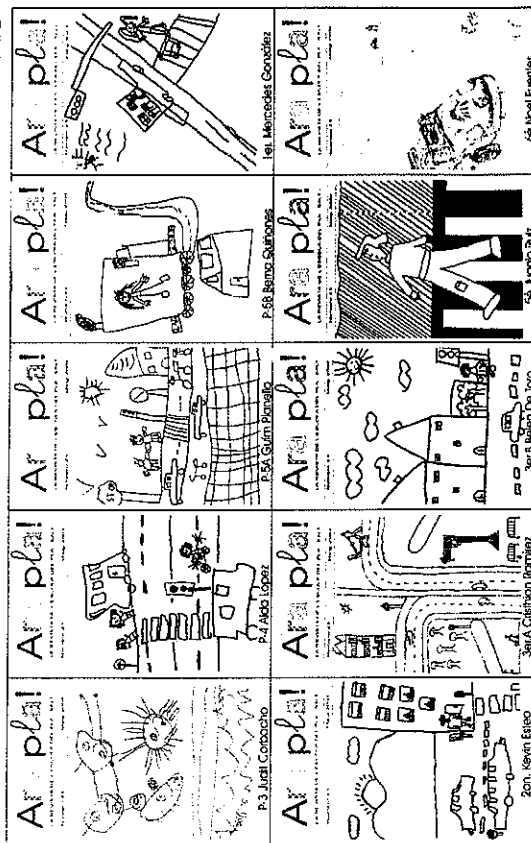
La Maria José, l'Armin i en Bernat
han pintat un gat.

LOGOTIPS FINALISTES

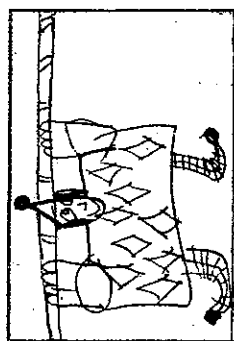

«La Xinxeta» 25è Aniversari 2004. CEIP Migdia

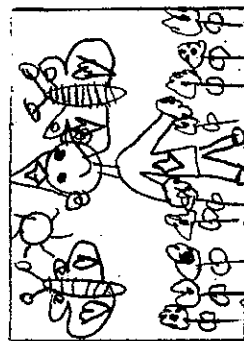
HEM TRIAT UNA PORTADA, PERÒ EN TENIEM MOLTES MÉS

«Ara Pla!» núm. 23. CEIP Pla de Salt

El Tàrrà va saltant
i els nens van estudiant.

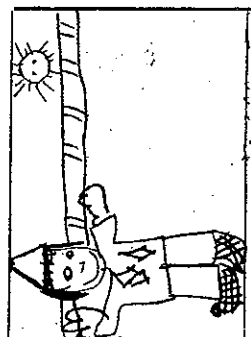

El Tàrrà ha arribat
i els nens han saltat.

1r B

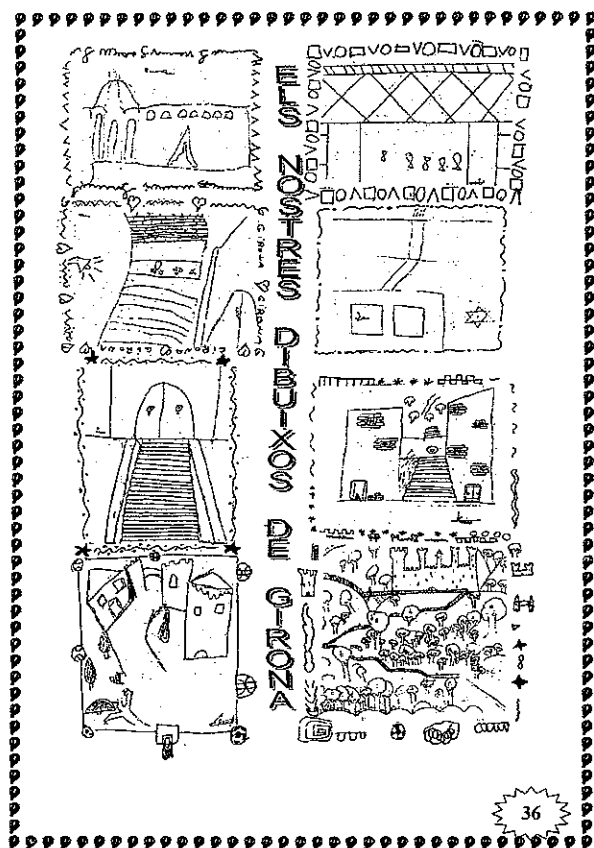

El Tàrrà va rodant
i la gent va cantant.

El sol va brillant
i el Tàrrà va ballant.

CEIP Cassià Costal. 25è Aniversari

36

«El Tut» núm. 33. CEIP Les Moreres. Flaça

Saps la taula del 2?

Relaciona cada esport amb l'eina que fa falta per a practicar-lo.

Bàsquet	2	Patins	2x7
Futbol	4	Cistella	2x1
Tennis	6	Casquet	2x6
Boxa	8	Pilota	2x2
Hoquei	10	Raqueta	2x3
Natació	12	Guants	2x4
Palinatge	14	Estic	2x5
Escalada	16	Corda	2x8

Solucions: bàsquet-casquet; natació-corda; escalada-corda; estic; palinatge-patins; tennis-raqueta; boxa-guants; hoquei-

Leonel Pombo. 6è, Dalmau Carles

Paraules encadenades

Encadena aquestes paraules de manera que cadascuna comenci amb la lletra amb què acaba l'anterior

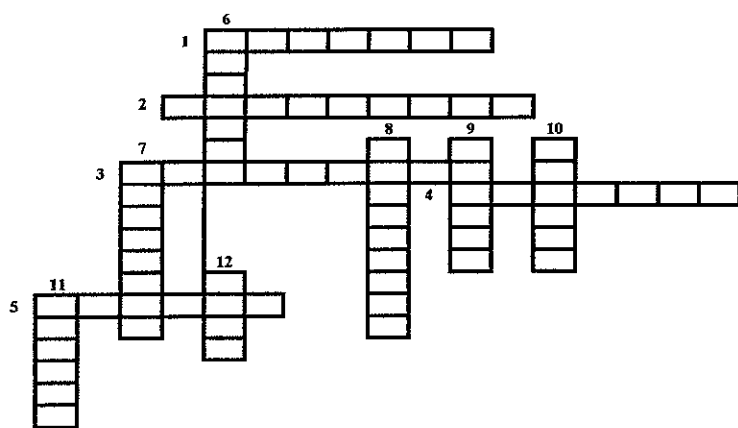
tirolina – or – arnés – àrbitre – escut – raqueta –
arc – armilla – samarreta – corda – alçada

tirolina – arc – corda.

Solució: or – raqueta – alçada – armilla – arnés – samarreta – àrbitre – escut –

Mirna Erenia. 6è, Dalmau Carles

Mots encreuats (esports)

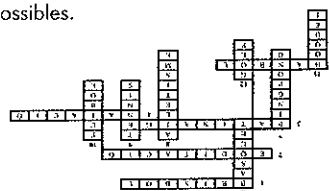

HORIZONTALS:

1. Consisteix a llançar una pilota amb un bat per poder fer una volta al camp i guanyar.
2. Curses de cavalls
3. Esport en el qual llisquen amb 4 rodes a cada peu.
4. Esport de curses d'aigua.
5. Futbol amb les mans.

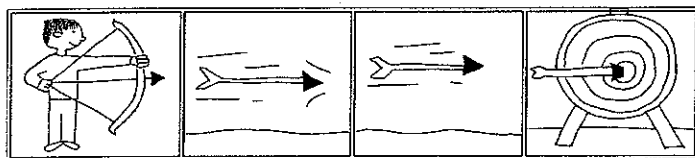
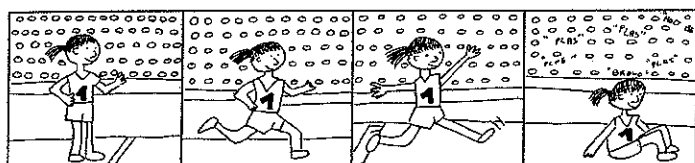
VERTICALS:

6. Consisteix a fer entrar la pilota a una cistella.
7. Tennis de taula.
8. Conjunt d'exercicis com la cursa, salts i llançaments.
9. Hi ha una xarxa al mig i es juga amb raquetes.
10. Consisteix a fer gols amb els peus.
11. Es juga amb un estic.
12. Consisteix a fer entrar la pilota en uns forats amb el mínim de cops possibles.

Ilias El Ghafki
6è, Dalmau Carles

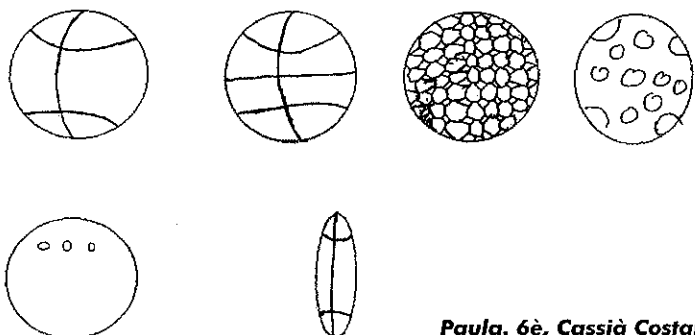
Tira

Patricia Gómez. 4t, Cassià Costal

Pinta

Pinta de color vermell la pilota de bàsquet.

Paula. 6è, Cassià Costal

Ens agrada el beisbol!

Quines d'aquestes paraules no pertanyen a l'esport del beisbol. N'hi ha 10 que són específiques d'altres esports.

catcher, fora de joc, pitcher, primera base, carrera (run), bat, bola, triple, strike, gol, touch, corner, bàsquet, run-down, out, dobles, pitch, foul ball, penalty, time, mans, passos, fly ball, porteria, catch, xarxa.

Pau Freixas. 6è, Migdia

Troba

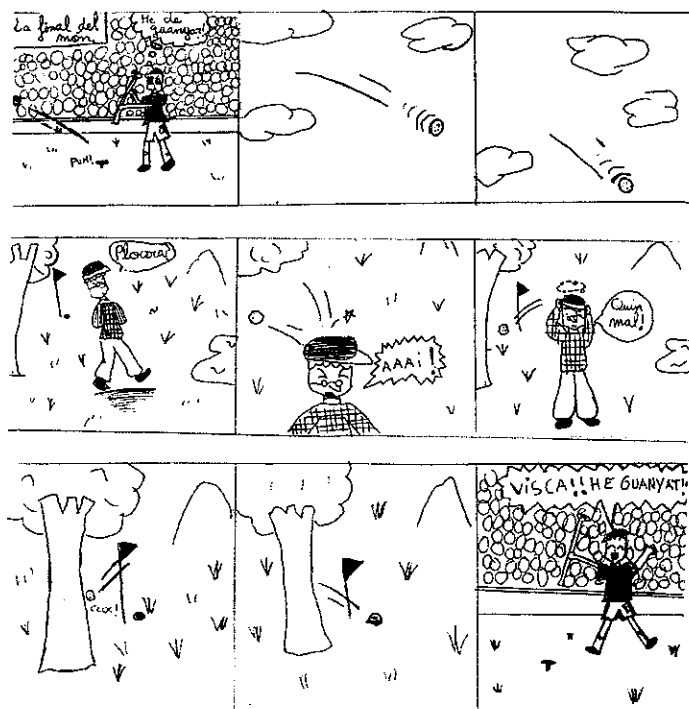
Troba el nom d'11 esports en què es fa servir una pilota o bola, de la mida que sigui per poder practicar-los.

boxa, handbol, hoquei herba, ciclisme, rugbi, futbol americà, natació, bàsquet, esgrima, criquet, tennis, judo, bàdminton, ping-pong, karate, voleibol, salt d'alçada, alpinisme, esquí, patinatge, hoquei gel, bàisbol, tir amb arc, motociclisme, hipica, golf, windsurfing, futbol, waterpolo, paracaigudisme.

Jordi Balbín. 6è, Migdia

Tira de còmic

EL GOLFISTA AFORTUNAT

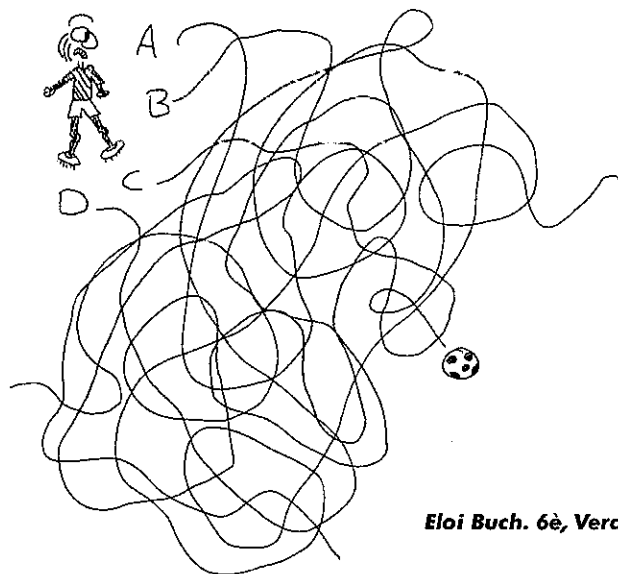
Anna Recasens i Clàudia del Barrio. 5è, Cassià Costal

Diferències

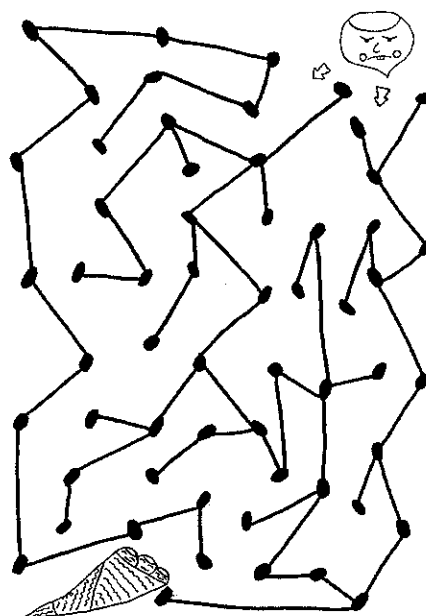
Troba les vuit diferències

Busca el camí

Eloi Buch. 6è, Verd

Joel Blasi
6è, Pla de Girona

Ariadna Aymerich. 2n, Migdia

Sopes de lletres

Busca els 10 noms de fruites següents: pera, poma, plàtan, mango, mandarina, préssec, alvocat, taronja, síndria i raïm.

Recorda que poden ser en vertical, horitzontal i en diagonal.

A	M	A	N	D	U	R	I	C	A	T	C	A	R	V
X	I	A	E	R	H	O	F	A	C	E	A	F	W	Q
E	N	E	N	O	J	R	E	G	S	Y	T	H	S	U
P	A	V	O	D	U	S	A	S	T	J	G	W	E	I
L	I	C	R	O	A	P	E	R	P	I	I	Y	R	X
A	C	A	W	E	U	R	D	F	E	D	P	T	T	Z
T	O	T	I	L	P	Y	I	A	R	P	O	S	F	A
A	N	A	T	O	A	M	A	N	G	O	L	Z	K	J
N	O	V	O	D	R	S	D	H	A	M	I	C	N	N
B	O	E	F	R	Y	H	S	E	F	A	T	S	A	O
A	M	G	I	A	E	W	T	U	I	P	A	I	M	R
N	I	O	D	P	L	E	A	T	R	O	R	M	Y	A
A	A	L	V	O	C	A	T	O	L	D	O	V	O	T
N	R	E	I	M	A	G	I	K	N	V	N	N	K	B
I	S	T	T	I	L	A	D	I	R	Q	J	B	P	E
A	C	R	E	A	T	X	S	Z	N	E	P	E	R	A

Guillem Barbacid. 4t, Bruguera

Busca a la sopa de lletres els 10 esports següents: ciclisme, tennis, futbol, bàsquet, rugbi, equitació, natació, patinatge, bolei i handbol.

P	B	N	A	T	A	C	I	O	A
H	A	E	Q	B	O	L	E	I	G
A	S	T	E	N	N	I	S	C	Y
N	Q	M	I	C	B	K	Q	A	D
D	U	O	N	N	P	X	Z	T	F
B	E	H	I	C	A	J	G	I	I
O	T	D	M	L	K	T	J	U	H
L	E	I	B	G	U	R	G	Q	F
A	C	I	C	L	I	S	M	E	G
F	U	T	B	O	L	B	K	E	Z

Inés Salló. 6è, Annexa

Busca deu paraules relacionades amb el món del bàsquet i del futbol.
Pivot - aler - defensa - porteria - àrbitr - devanter - mig - pilota - xut - gol.

P	T	A	P	F	O	J	X	U	S
I	I	E	I	G	I	L	M	B	A
V	G	V	L	V	F	K	F	H	E
O	P	P	O	R	T	E	R	I	A
R	O	I	T	T	D	J	D	U	A
A	K	L	A	P	S	A	T	K	E
E	R	I	U	O	T	J	I	L	F
M	R	P	P	U	Z	H	R	P	R
I	F	A	X	W	D	G	B	O	E
X	P	L	S	A	E	F	R	M	T
D	D	E	F	E	N	S	A	B	N
A	A	R	A	U	L	A	A	V	A
G	S	X	E	O	O	R	E	S	V
I	F	A	S	D	G	B	D	A	E
M	G	O	U	I	P	I	U	T	D

Maria García. 6è, Bruguera

Jeroglífics

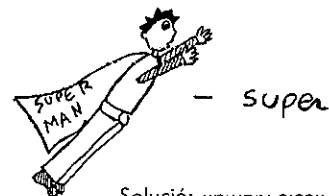
El gos d'un famós personatge de còmic:

1001

Albert Molero i Nordin El Harouni. 6è, Dalmau Carles

Saps el nom d'aquesta actriu

Ni + + KiD +

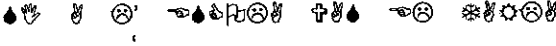

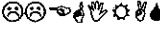
Solució: Nicole Kidman

Anna Creus i Ingrid Guerrero
6è, Pla de Girona

Descobreix què diu aquest missatge secret

A = , B = , C = , D = , E = , F = , G = , H = , I = ,
J = , K = , L = , M = , N = , O = , P = , Q = , R = ,
S = , T = , U = , V = , W = , X = , Y = , Z =

Aura Casellas i Mirna Erenia
6è, Dalmau Carles

Endevinalles

Si tu rius ell també.
Si tu plores ell també; fa el mateix
que tu.
Però, sense fer soroll.

Solució: El mirall.

Es per a tots els nens: grans, petits i
mitjans. N'hi ha que són fortes i n'hi
ha de les que no són fortes. Depèn
de l'edat, tothom hi pot pujar.

Solució: Les fires.

Serveix per rentar-se les dents.
Si te les rentes cada dia amb aïlló,
segur que les tens ben netes.

Solució: El raspall de dents.

Un instrument que té vuit forats.
N'hi ha que són de fusta i altres
són de plàstic.

Si es toca suau sona molt bé.

Solució: La flauta.

Fatou Sane. 4t, Annexa

Primer, camina
amb quatre cames.
Després, camina amb dues
i més tard amb tres.

Què és?

Solució: un oser o l

Quan plou surt
i se sembla a un paraigua.
Què és?

Solució: El bolet granos

Brilla molt i és rodó
i no es pot tocar.

Solució: El sol.

Té quatre potes
i una espalla.
Què és?

Solució: un papot

Melodie Rodriguez i
Abel Paradas
6è, Dalmau Carles

Sóc petita però altiora treballadora.
Què sóc?

Solució: un brau o l

Què és allò que passa i que no es
veu?

Solució: El temps.

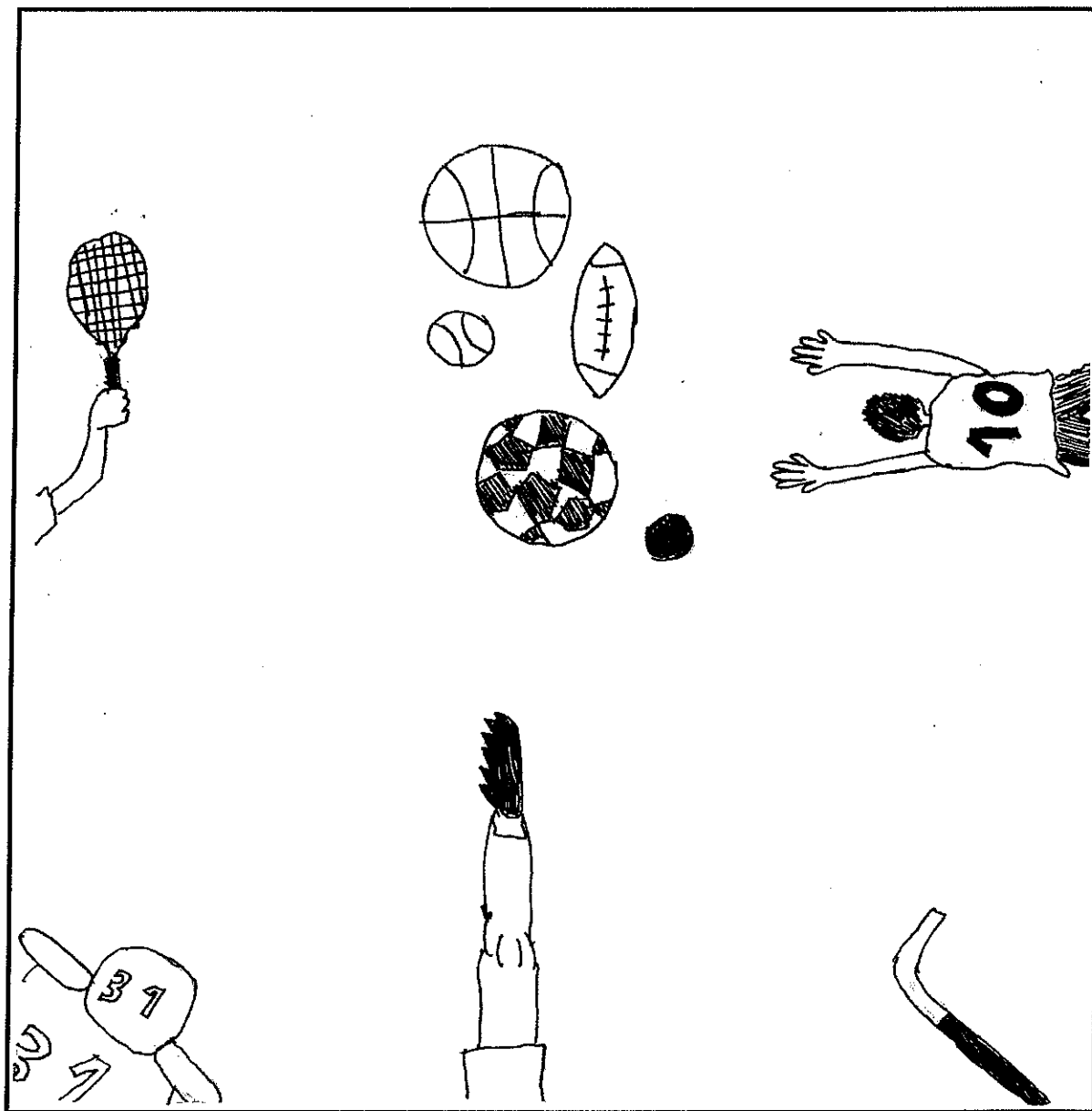
Té la forma de plàtan i un gran
capitò, si vols navegar, dos amics
m'han d'ajudar.

Solució: un barc o l

Què és allò que té cap i no té peus?

Solució: El bolet

Bruna Ribas. 5è, Verd

Kevin García. 6è, Montfalgars

Han col·laborat en aquest número

BARRIS:

Rubén Bautista	Cassia Costa
Guillem Jiménez	Pla de Girona
Pau Pibernat	Verd

ENTRETENIMENTS I BÚSTIA:

Benjamí Beneit	Dalmau Carles
Adrià Curbet	Verd
Jordi Balbín	Migdia
Ingrid Guerrero	Pla de Girona
Sergi González	Montfalgars

RACÓ LITERARI:

Sofia Zamora	Palau
Maria Bagué	Verd
Anna Parra	Bruguera
Paula Luque	Dalmau Carles

ENTREVISTA:

Alba Leboudal	Verd
Gerard Alis	Annexa
Anna Güell	Pla de Girona
Cristina Roca	Bruguera
Marta Pascual	Migdia
Anna Montgé	Migdia

ESCOLES:

Dúnia Sabater	Migdia
Alaitz Inchalistegui	Migdia

EL TEMA:

David Gubau	Montfalgars
Albert Puigdevall	Pla de Girona
Pau Bagó	Cassia Costa
Alex Coronell	Migdia

RETALLS I IL·LUSTRACIONS:

Alba Romero	Palau
Aleix Tejada	Annexa
Jan Grau	Annexa
Kevin García	Montfalgars

COORDINAT PELS MESTRES:

Andreu Agustín, Mireia Bertran, Montse Font, Rosa Maidagán, Jordi Majó, Imma Marquès, Ma. Angels Ministral, Dúnia Mir, Jordi Pujol, Fina Pairoli, Francesc Soler, Gloria Villa i Josep Vilches.